

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Пам'ятаймо
про
Україну!

Рік 122, ЧИСЛО 20, П'ЯТНИЦЯ, 15 ТРАВНЯ 2015 РОКУ

1893

Vol. 122, No. 20, FRIDAY, MAY 15, 2015

\$2.00

ТЕМА ДНЯ

Ще одна негарна історія

Петро Часто

Не встигли влягтися критичні пристрасті довкола на початках невдалої кадрової політики Президента Петра Порошенка, зокрема щодо призначень на пости Міністра оборони, Генерального прокурора і ще деяких, як нового антигероя засоби масової інформації знайшли в особі ще ближчого до П. Порошенка діяча – керівника Президентської адміністрації Бориса Ложкіна.

Першопопитом для журналістських розслідувань стосовно нього не був, як на олігархічну країну, надто оригінальний: успішний бізнесмен Б. Ложкін заробляв за рік по мільйонів з лишком гривень, а от за 2014 рік, вже як глава Адміністрації Президента України, отримав прибутку 92 млн. грн.

Звісно, багатством в Україні це не сподобалося, і не тому, що Б. Ложкінові хтось тяжко заздрить, а саме з причини його близькості до керівника держави – саме тієї держави, котрій дуже бракує соціальної справедливості, і саме того керівника, котрий від часів революційного вибуху Майдану не перестає говорити про неминучість реформування країни і про те, що реформування передусім має означати її деолігархізацію.

Однак, річ тут не у великих, порівняно з доходами більшості населення, заробітках. В умовах чесної конкуренції завжди хтось зароблятиме більше, хтось менше, і завдання вільної держави полягає не в тому, щоб не було багатих, а в тому, щоб не було бідних.

Довга ниточка розстежень потягнулася за Б. Ложкіним не з причини тих дивних 92 млн. грн. а тому, що цей випадок пов'язується з найгіршою ознакою української олігархії – виведенням капіталів за межі України й уникненням законного оподаткування. Найгірша ознака – це надто м'яко сказано, насправді йдеться про злочин перед державою, яка тим часом змушена вижебрювати гроші від Міжнародного валютного фонду і Європейського банку реконструкції та розвитку.

Отже, Б. Ложкін володів за кордоном, конкретно – на Британських Віргінських островах, голдінговою кампанією „УМН“, яку напередодні призначення керівником Президентської Адміністрації продав іншому олігархові, наближеному до клану Віктора Януковича Сергієві Курченкові. Про масштаб угоди можна лише здогадуватися.

На запит журналістів Б. Ложкін відповів, що дохід від продажу частково – близько 70 млн. дол. – пішов на погашення заборгованості за банківськими кредитами, частково – юридичим особам, котрі були акціонерами цієї компанії і продали свої акції. А далі такий ось хитромудрий виверт: згідно з угодою про продаж „УМН“, цитуємо Б. Ложкіна, „частина доходів від її реалізації надходить до фонду, заснованого під юрисдикцією Великої Британії. Після заснування фонду я не маю до нього

(Закінчення на стор. 12)

Урочисте засідання Верховної Ради відзначило 70-ліття перемоги в Другій світовій війні

Президент України Петро Порошенко з ветеранами на урочистому засіданні Верховної Ради, присвяченому 70-річчю перемоги в Другій світовій війні. (Фото: Фейсбук П. Порошенка)

КИЇВ. – 8 травня, в День пам'яті та скорботи, заснований указом Президента України у березні цього року, відбулося урочисте засідання Верховної Ради з нагоди 70-ої річниці перемоги над нацизмом в Європі. Разом з депутатами у ньому брали участь ветерани Другої світової війни, які воювали в лавах радянської армії та Української Повстанської Армії, воєнки Антитерористичної операції, члени українського уряду, політичні і громадські діячі, представники дипломатичного корпусу, а також Генеральний секретар ООН Пан Кі Мун.

З великою промовою виступив на урочистому засіданні Президент Петро Порошенко.

Зокрема він декілька разів зіставляв причини і обставини теперішньої війни на сході України з причинами та обставинами Другої світової війни.

„Нам не треба пояснювати, що таке окупація чехословацьких Судетів, бо у нас частково окуповані дві наших області – Донецька та Луганська. Нам не треба нагадувати, що таке аншлюс Австрії. Ми дуже добре це засвоїли на прикладі анексії Криму“, – сказав П. Порошенко.

Далі у промові Президент України звернувся до відомої заяви Президента Росії Володимира

(Закінчення на стор. 17)

Привітали Надію Савченко з днем народження

КИЇВ. – 11 травня Майдан Незалежності столиці знову заповнили активісти. Люди прийшли, щоб підтримати Надію Савченко та привітати її з днем народження.

На Майдані киянам пропонували написати у альбомі чи на банері побажання полоненій українці. На акцію прийшла сестра льотчиці – Віра Савченко. І альбом і банер відправлять бранці.

Н. Савченко виповнилося 34 роки. Посол США в Україні Джефрі Паєт надіслав українській летунці вітальну листівку. Таким чином Паєт привітав українку з днем народження. „З днем народження! Ми закликаємо звільнити Вас!“, – написав він.

Посольство Російської Федерації в Україні символічно підсвітили портретом полоненої. Мешканці багатьох міст провели акції підтримки.

День народження Н. Савченко відзначала у камері московського слідчого ізолятора. 11 травня, у Москві, близько 15 небайдужих прийшли

до стін в'язниці „Матроська тиша“, щоб привітати її з днем народження. Хоча про проведення акції було попереджено представників влади, однак поліція затримала кількох учасників, зокрема Марію Рябікову, яка є постійною учасницею усіх проукраїнських акцій та акцій на підтримку Н. Савченко.

Акції підтримки полонянки відбувалися також за кордоном.

Російський суд встиг 6 травня в один день провести відразу два засідання у справі Н. Савченко – не пустив полонену українку на засідання Парламентської Асамблеї Ради Європи і залишив її під вартою до 30 червня. Народний депутат Н. Савченко є членом делегації України до ПАРЕ.

Н. Савченко під час суду стало погано, їй викликали „швидку допомогу“, але до лікарні не забрали, засідання продовжилось.

(Телеканал новин „24“, „Українська правда“)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Наступ танків буде відбито

ЧЕРНІГІВ. – 11 травня Генеральний секретар НАТО Єнс Столтенберг заявив, що терористи на сході України можуть найближчим часом розпочати наступальні дії. Президент України Петро Порошенко вважає танковий наступ найбільшою небезпекою з боку ворога. Про це він заявив на військовому полігоні „Десна” у Чернігівській області, де оглянув зразки новітньої протитанкової зброї, розробленої підприємствами державного концерну „Укроборонпром” і спостерігав за її випробуванням. „Ми зробили сьогодні наголос на протитанковій зброї, оскільки, за повідомленнями наших розвідок, якщо готується наступ, то ключова небезпека, на яку покладається наш ворог – це є рух активних танкових колон”, – сказав П. Порошенко. (УНІАН)

■ Норвегія допомагає переселенцям

КИЇВ. – 11 травня Норвегія виділила 5 млн. євро на допомогу переселенцям з Донецької та Луганської областей. Про це повідомив Міністер закордонних справ Норвегії Борге Бренде. Ці фонди передані Товариству Червоного Хреста, організації „Врятуйте дітей” та іншим благодійникам, які розподілятимуть допомогу. Дипломат запевнив, що Норвегія і в подальшому допомагатиме Україні. При цьому він звернув увагу, що необхідно збільшити обсяг гуманітарних вантажів від ООН, яка на сьогодні задовольняє тільки 20 відс. запитів від України. Також Україні буде надано 35 млн. євро допомоги різним секторам економіки. (УНІАН)

■ Кримські татари відзначили свято

КИЇВ. – Вперше кримські татари відзначили 10 травня головне національне свято весни і посіву „Хидирлез”. Переселенці з Криму, які зараз проживають у Києві, зібралися у парку „Нивки”, де влаштували змагання з національної боротьби, провели національні обряди, приготували традиційні страви. На святкуванні був присутній голова Меджлису кримськотатарського народу Рефат Чубаров. За його словами, вимушені переселенці повинні об'єднуватися і не втрачати національних традицій в період окупації. „Коли ми повернемося додому, то почнемо будувати новий Крим”, – зазначив він. („Українська правда”)

■ На укриття грошей не вистачає

КИЇВ. – Україна витрачає 615 млн. євро на добудову укриття над Четвертим енергоблоком Чорнобильської атомної електростанції. Про це заявив 8 травня Міністер екології та природних ресурсів Ігор Шевченко. „Щоб зібрати ці фонди, ми їздили в Лондон на конференцію донорів, яку організовував Європейський Банк Реконструкції та Розвитку”, – сказав він. Конференція була вдалою, тому що вдалося зібрати 540 млн. євро, але до необхідної суми потрібно ще 75 млн. євро. Міністер сподівається, що найближчим часом вся сума для побудови укриття буде зібрана. („Укрінформ”)

■ Японія надала авто

КИЇВ. – Уряд Японії у рамках Кіотського протоколу передав Міністерству внутрішніх справ України 348 автомобілів. Церемонія передання авт відбулася 13 травня у Національній академії внутрішніх справ України у Києві. Українську сторону представляв Міністер внутрішніх справ України Арсен Аваков, японську – Надзвичайний і повноважний посол Японії в Україні Шігекі Сумі з представниками корпорацій „Sumitomo” і „Toyota Ukraine”. Ці автомобілі передбачені для київської й одеської патрульних служб”, – сказав міністер. Усі авт „Toyota Prius” у найближчі два тижні будуть обладнані системами контролю „Рубіж” і „Тайфун”, а також системами відеонагляду. Основна перевага авт – низька втрата пального. Україна ратифікувала Кіотський протокол 4 лютого 2004 року. Згідно з протоколом, для кожної країни встановлюється максимально припустима межа викидів парникових газів. (Радіо „Свобода”)

З ПОЛІТИЧНОЇ ПАЛІТРИ УКРАЇНИ

В чому загадка українських правих радикалів?

Неоімперські цілі Росії щодо України московська пропаганда виправдовує нею ж вигаданим мітом про Майдан як джерело „українського неонацизму і фашизму”. Тим часом, як стверджує у нижче вміщеній аналізі український політичний експерт ОЛЕСЬ ОЛЕКСІЄНКО, попри активізацію праворадикальних сил України в умовах російської агресії, їхня популярність залишається меншою, ніж у багатьох країнах Європейського Союзу.

Серія вчинених протягом нетривалого часу убивств людей, пов'язаних з режимом Віктора Януковича та російською п'ятою колоною, вкотре привернула увагу до страшилки російської пропаганди про „засилля в сучасній Україні радикальних неонацистських сил”. 17 квітня київський політолог Володимир Фесенко повідомив про отримання на свою електронну адресу листа від доти невідомої організації з претензійною назвою „Українська повстанська армія”, в якому та взяла на себе відповідальність за вбивство „антиукраїнської наводочі: Чечетова, Пеклушенка, Мельника, Калашнікова, Бузини”. Аби переконати у справжній своїй причетності до вбивств, автори послання наводять факти щодо калібру зброї, з якої стріляли принаймні в одну з жертв. Відтак у листі міститься погроза розгортання „безжальної повстанської боротьби проти антиукраїнського режиму зрадників... до їх повного винищення”.

Невдовзі начальник Головного слідчого управління Служби безпеки України Василь Вовк заявив, що „Українська повстанська армія” – звучна назва, але абсолютно фальшива організація. Звісно, не можна зовсім відкидати припущення, що вбивства скоїла якась новостворена група радикалів, схильних до терористичних методів. Втім, основною версією як силових структур, так і експертного середовища вважається використання фантома „УПА” чи то для замітання слідів справжніми вбивцями (усіх або частини перелічених у листі осіб), чи то для цілеспрямованої спецоперації російських спецслужб. Остання мала б підживити тему „свавілля неонацистів та ультрарадикалів”, які нібито й стоять за подіями в країні від часів Євромайдану.

У соцмережах звернули увагу на той факт, що Володимир Путін під час свого виступу відзначив вбивство проросійського журналіста Олеса Бузини через якихось 10 хвилин після того, як про нього повідомили українські засоби масової інформації. Показова оперативність!!!

Міт про „засилля неонацизму”

Хай там як, але особлива увага пропагандистської машини Росії до „розгулу неонацизму в Україні” робить з нього й надалі ключову страшилку, яка повинна дискредитувати нашу державу в світі, а також налякати нею російське населення. Та насправді не те що неонацизм, а й просто націоналізм в Україні є значно менш популярним, аніж у більшості країн як Західної, так і Центрально-Східної Європи.

Упродовж усієї доби незалежності України парламентські перегони 2012 року стали єдиним і дуже нетривалим спалахом популярності націоналістичної партії „Свобода”, але й тоді за неї проголосувало ледь більше, ніж 10.4 відс. (2.13 млн.) виборців. Натомість після Революції Гідності на виборах до Верховної Ради 2014 року всі націоналістичні партії, що брали в них участь („Свобода”, „Правий сектор” та Конгрес українських націоналістів) здобули удвічі менше в абсолютних цифрах й більш як у півтора раза – за часткою голосів електорату: 6.6 відс. Жодна з них не пододала прохідного бар'єра й не потрапила до парламенту. Навіть попри те що перегони 2014 року на відміну від 2012 не відбувались у Криму та на захоплених нині територіях територіях Донбасу, де українські націоналісти традиційно мали найменшу популярність.

Для порівняння погляньмо на результати націоналістів у інших країнах Європи. Так, у першому турі парламентських виборів 2012 року у Франції „Національний фронт” здобув 13.6 відс. голосів, а на президентських перегонах того самого року провідниця цієї партії Марін Ле Пен набрала майже 20 відс. Австрійська Партія свободи на парламентських перегонах у 2013

році отримала 21.4 відс. голосів, а ще 3.6 відс. – Альянс за майбутнє Австрії, що відколовся від неї за кілька років до того. Угорський ультранационалістичний „Йоббік” на виборах до вищого законодавчого органу своєї країни у 2014 році набрав 20.5 відс. Націоналістична „Велика Румунія” на вершці своєї популярності завоювала на виборах до парламенту 19.5 відс. голосів своїх співвітчизників (у 2000 році). Навіть у Росії шовіністична Ліберально-демократична партія Володимира Жириновського отримувала в останні роки 8-12 відс. симпатій електорату.

Однак, якщо розглянути ідеологію та історію українських націоналістичних політичних сил, виявиться, що власне неонацистські настрої в їхньому середовищі не є популярними. І досягнутими успіхами вони завдячували зовсім іншим складовим свого образу.

Недоеволюція „Свободи”

„Свобода” була створена ще 1991 року як Соціал-націоналістична партія України (СНПУ), однак, залишалася малопомітною на загальнодержавному рівні регіонального силою аж ніяк не першої величини навіть у тих західних регіонах, де мала найбільшу підтримку. Однак, після того як у 2004 році її очолив нинішній провідник Олег Тягнибок, вона зазнала суттєвих трансформацій, включно зі зміною назви, а рівень підтримки почав стрімко зростати, хоч і залишався до 2010 року нижчим за 1 відс. У 2007 році з партії внаслідок внутрішнього конфлікту пішла група відвертих расистів, які утворили Соціал-національну асамблею (СНА) та її воєнізоване крило „Патріот України”. Тим часом „Свобода” О. Тягнибока, в ідеологічному пляні не відмовившись від класичних націоналістичних гасел, почала більше уваги приділяти соціальним питанням, що викликало бурхливі внутрішні дискусії в партійному середовищі.

Такі зміни, втілені у формі численних вуличних акцій на захист найманих робітників, проти незаконних забудов чи соціально-економічних ініціатив влади тощо, вкупі зі згаданим вище запитом частини суспільства на силову протидію біло-синім у парламенті й забезпечили „Свободі” результат на виборах 2012 року. Оскільки в попередніх електоральних кампаніях за неї не голосувало й 200 тис. виборців, тобто 0.3-0.8 відс. тих, хто приходив на дільниці, то несподівано високий показник під час нових перегонів (понад 10 відс.) потребує окремого пояснення. І воно не в тому, що помітна частина виборців підтримала тоді маловідому їй ідеологію „Свободи”, а в тому, що цій партії дісталися голоси радикалізованого режимом В. Януковича протестного електорату

Доти їй вдалося значною мірою позбутися ампула „неонацистів” і посісти натомість фактично монопольну позицію радикального захисника української мови та культури від наступу проросійських регіоналів (діяльність одіозного Міністра освіти Дмитра Табачника, мовний закон Колесніченка-Ківалова, який створював умови для поновлення русифікації країни). Натомість опозиційний електорат був розчарований беззубістю помірковано демократичної опозиції, яка постійно перебувала в ролі жертви у Верховній Раді попереднього скликання й не змогла протидіяти узурпації влади В. Януковичем, його антидержавній політиці зданні національних інтересів путінській Росії.

Відтак ці виборці прагнули побачити в парламенті політсилу, принаймні позірною здатну чинити спротив нахабності правлячих на той час регіоналів. У даному випадку форма (демонстративний „радикалізм”) однозначно домінувала над змістом (ідеологія та програма). Коли

(Закінчення на стор. 14)

ПОГЛЯД ЗІ СТОРОНИ

Те, що відбувається нині в Україні, – це цивілізаційний розворот

Новий день в стані війни ставить перед Україною і Європою складні запитання, змушує шукати важкі відповіді на них. Іноді – питання риторичні. Часом – відповіді невідомі. ОКСАНА ПАХЛЮВСЬКА, письменник, культуролог, завідувач катедри україністики факультету літератури і філософії Римського університету „Ла Сап'єнца“, відповідаючи на запитання кореспондентки київської газети „Дзеркало тижня“ Ірини Ніколайчук, спробувала осмислити, що таке „руський мір“ сьогодні, чи стоїть зараз Європа обличчям до України і чому не варто чекати блискавичних трансформацій у країні.

– Пані Оксано, часто доводиться чути: Європа втомилася від України. У вас є таке відчуття?

– Думаю, таке питання було слушне до недавнього часу. Логічно втомитися від корумпованої країни, що хронічно обирає своїми правителями пострадянських потвор. Нині така постановка питання неприйнятна, оскільки ніхто не має права втомитися – і Європа насамперед – від країни, що перебуває в стані війни за європейську цивілізацію. Це справді війна – і війна з колосальним історичним змістом: війна України супроти тоталітарного минулого на захист Європи. Тож завдання, з одного боку, Європи, а з іншого, України – довести, що навіть сама постановка питання про втому – аморальна.

Кожна інституція і кожна людина, яка відчуває втому, зраджує сам принцип європейської цивілізації як такої – цивілізації, що ґрунтується на ідеї свободи як базової цінності людського буття, особистого й історичного. І це цінність, за яку необхідно боротися постійно – без ілюзій легкої перемоги. І тому демократія, яка постає як результат цивілізаційної боротьби за свободу проти приниження людини, проти рабства, проти умов, негідних для людського існування, – це категорія вкрай складна. Власне, йдеться про політичний та соціоекономічний виміри демократії лише в другу чергу. А в першу чергу мова про моральний і культурний виміри боротьби за свободу. І ця боротьба ніколи не має припинятися. В моменті, коли вона припиняється, розбивається пробірка з чумою тоталітаризму. Отоді й з'являються путіни, януковичі та інші види й підвиди бацил чуми. Це – по-перше.

По-друге, є люди в самій Європі, які кажуть, що вони втомилася від Європи. Не забуваймо цього. Є люди, які сьогодні в європейських координатах борються проти Європи, вважаючи, що Європейський Союз – бюрократична структура, яка призвела до економічної кризи, яка не виправдовує свого існування тощо. Починаються „регіоналізми“, „федералізми“ і, що найнебезпечніше в цьому питанні, – проліферують праві рухи, які межують з неонацизмом і неонацизмом. Ніби парадокс, але насправді закономірність: правий і лівий екстремізм знаходять спільні точки дотику і разом замикаються на Росії.

Прикметно, що на недавній неонацистський шабаш у Петербурзі – за півтора місяця до святкування Дня Перемоги над нацизмом – не запросили жодного „бандерівця“. 700 тис. мертвих бльокадників, часом, не ходили привидами під готелем „Holiday Inn“? Тож про яку втому йдеться?! Адже момент критичний. При цьому Європа на сьогодні в цілому – покищо! – має інструменти (інституційні, політичні, фінансові) для знешкодження цієї ситуації, а Росія, навпаки, використовує ідеологічні важелі для оновлення і структурування неототалітаризму. Інструменти та стратегії опору з боку України повинні бути також – і політичні, й культурні. Застосувати їх – це найкращий доказ належності до європейської цивілізації. Але ці зусилля має побачити і зрозуміти також Європа.

– Чому цього досі не сталося?

– Через неінтегрованість української культури, літератури, критичної думки в європейський інтелектуальний простір. Причин багато, насамперед політичних. Але одна справа – багатостолітній і потім кількадесятилітній тиск імперської системи на Україну, власне, через історично європейську природу її культури, її ідентичності. Значно гірше, коли маємо справу з власною інституційною виною, так би мовити, – з нерухомістю, байдужістю, некомпетентністю інституцій української держави, яка не дбає про цю інте-

грацію. Винятки, зокрема в дипломатичному світі, є, і навіть блискучі, – але ж це винятки!

Ще більша вина самої інтелектуальної еліти, яка лише в дуже невеликій своїй частині розуміє, що таке Європа, і тому плутає системну інтелектуальну інтеграцію з індивідуальними перформансами. Тому сьогодні ми опинилися в ситуації, де політика не має достатнього інтелектуального компоненту для цього європейського дискурсу, а інтелектуальна еліта не має достатнього політичного мислення для того, щоб провадити цю культурну політику інтеграції.

От, власне, з цієї точки зору можна сказати, що Європа таки мала чимало підстав втомитися від України. Бо Україна до другого Майдану справляла враження в Європі дуже і дуже важке. Перший Майдан збудив велику надію в Європі, яка раптом стала свідком повернення до буття якоїсь незвіданої європейської реальності. Але ця надія була похована: з боку влади – нездатністю „помаранчевого уряду“ реалізувати заявлені амбітні пляни, а з боку суспільства – теж катастрофа, бо на суспільстві, що обирає президентом Віктора Януковича, можна було ставити хрест. І на певній частині еліти теж можна було ставити хрест: згадаймо патосну риторику противсхів, які великою мірою уможливили те затемнення свідомості, що привело до влади Віктора Януковича і януковичів. Це ганебна сторінка нашої недавньої історії: сама інтелігенція зневажила основний механізм демократії – вибори. То чого ж було чекати від менш свідомої частини суспільства?!

Але зараз те, що сталося в Україні, повинно демонтувати ці механізми – і саме тому, що це війна Росії проти Європи на тілі й душі України, цивілізаційна сутичка, яку передбачив Самуель Гантінгтон у своїй книжці „Сутічка цивілізацій“. Крім прогнозованої сутички ісламу і християнства, історик попереджав про спорідненість таких двох фундаменталістських релігій, як російське православ'я і радикальний іслам, що разом утворюють культурний континуум, в якому неможливе вкорінення демократичних інституцій. Ми зараз бачимо цей сценарій у розвитку – сценарій, що несе в собі реальні і потенційні загрози однаково Європі й Україні.

– Багатьом в Україні здається, що Європа втомилася від нас також і за рік, що минув, адже українцям хотілося динамічнішого розвитку подій, які привели б до остаточного розв'язання конфлікту і до вже початку розвитку чогось кращого. Часто лунають голоси, що Європа й Америка мало зусиль докладають для цього...

– Оце якраз глибоко не європейська риса українського характеру. Розмови про втому, вимоги швидких трансформацій – це ознаки громадянської незрілості. Не кажучи про ситуацію, коли весь Захід дає нам різномірну допомогу – на тлі невикорінених у нас корупційних механізмів тощо. Захід запроваджує санкції і за це платить мільярди. Захід сам позичає гроші, щоб дати нам кредит! А ми – ні, ми сусідній країні, яка вбиває наших хлопців, постачаємо як не запчастину до якої зброї, то шоколадку, то ще щось.

Надія справді на молодше покоління. Я бачу це по студентських середовищах, по друзях дочки і самій дочці – це ровесники Незалежності. Це зовсім інакша молодь. Це люди, які не чекають допомоги ззовні, а самі будують свою долю. Ніколи не забуду, як дочка сказала мені на Майдані: „Мамо, це НАША революція“...

І це знову ж таки не ситуація, лише замкнена в актуальностях певного моменту, – вона має цивілізаційні параметри. Усе Відродження сто-

(Закінчення на стор. 13)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Порошенко подякував за відмову

КИЇВ. – Президент України Петро Порошенко 7 травня подякував главам держав, які відмовилися брати участь у параді 9 травня у Москві. Про це він заявив під час зустрічі з Президентом Польщі Броніславом Коморовським та генеральним секретарем ООН Пан Гі Муном. П. Порошенко зазначив, що Україна вперше приєднується до європейської традиції вшанування жертв Другої світової війни 8 травня у той час, коли у Москві армія агресора буде брязкати своєю смертельною міццю на весь світ. (Радіо „Свобода“)

■ На монумент одягнули маковий вінок

КИЇВ. – 8 травня на монумент „Батьківщина-мати“ в Національному музеї історії Великої Вітчизняної війни руфер „Мустанг“ одягнув маковий вінок. Під час відкриття інсталяції „Україна. Війна“ Президент Петро Порошенко представив Генеральному секретареві ООН Пан Гі Муну руфера „Мустанга“, який зазначив, що вінок з маків з національними стрічками піднесено в пам'ять людей, які захищали Україну. „Мустанг“ відомий тим, що в серпні 2014 року розфарбував в кольори українського прапора зірку сталінської „висотки“ в Москві і прикріпив до неї прапор України. (Прес-служба Президента України)

■ Відбулася прем'єра шести фільмів

КИЇВ. – 8 травня відбулася прем'єра шести фільмів, відібраних до „Short Film Corner“ 68-го Каннського кінофестивалю. Загалом у Каннах покажуть 15 українських короткометражних стрічок. Серед них „Ніжність“ Анастасії Максимчук, „Давай не сьогодні“ Христини Сиволап, „Напрокат“ Сергія Сторожева, „Тримай удар“ Анни Дем'яненко, „В усьому винен сценарист“ Олега Філіпенка, картина-анімація „Острів“ Микити Тимошука, якому лише 14 років. Фільми вийдуть в український прокат альманахом після кінофестивалю на початку осені. („Укрінформ“)

■ Терористи розстріляли авто

СНІЖНЕ, Донецька область. – Увечорі 9 травня так звані „ополченці“ з комендатури самопроголошеної „ДНР“ застрелили мешканок міста Світлану Гарькаву та Марію Терещенко. Авто, у якому вони їхали, розстріляли просто на дорозі. Наречений однієї із загиблих, теж „ополченець“, який був за кермом, теж загинув. Шлюб був призначений на 6 червня. („Українська правда“)

■ Відкрили пам'ятник повстанській матері

ГРАБОВЕ, Волинська область. – 11 травня на могилі Федори Онищук (Хлуд) у селі відкрили перший в Україні пам'ятник повстанській матері. З її родини в УПА пішло четверо дітей та чоловік, усі загинули. Родина Онищуків мала великий дім, але радянська влада забрала його під контору колгоспу. Вдова доживала віку в хатині біля родичів, не отримувала пенсії, жила з городу. На її могилі стояв старенький хрест. У День Матері на цвинтарі освятили пам'ятник Ф. Онищук. На ньому написали й імена її дітей та чоловіка. З Луцька приїхав хор „Посвіт“, учні військового ліцею та багато людей з різних районів Волині. („День“)

■ „ДНР“ хоче автономії

ДОНЕЦЬК. – Керівництво терористичної організації „ДНР“ згодне на широку автономію в складі України. Про це 11 травня заявив представник так званої „ДНР“ Денис Пушилін. „Ми пропонуємо внести статтю в Конституції України про те, щоб інші регіони України мали право на самовизначення“, – заявив він. (УНІАН)

■ У Львові подорожчав транспорт

ЛЬВІВ. – 3 15 травня вартість проїзду в громадському транспорті зростає до 4 грн. Таке рішення 8 травня прийняв виконавчий комітет Львівської міської ради. Тариф на проїзд погоджений Антимонопольним комітетом. У Львові тариф на проїзд у розмірі 3 грн. діяв з 1 травня 2014 року. (УНІАН)

АМЕРИКА І СВІТ

■ Відкрили найдальшу галактику

ВАШІНГТОН. – Астрономи відкрили синю галактику яка знаходиться далі, ніж віддалі та часі ніж яканебудь галактика яку вчені дотепер бачили. Вона належить до першого покоління галактик, маючи 13.1 млрд. світлових років. Один світловий рік має 5.8 трлн. миль. Науковці з Єйль Університету та Каліфорнійського Університету в Санта-Круз вживали три різні телескопи щоби побачити цю галактику та обчислити її вік. Чим далішій простір астрономи покривають коли дивляться на віддалі від землі, тим даліше вони дивляться в часі. Ця нововідкрита галактика створювала зорі 80 разів швидше ніж наш Чумацький Шлях творить їх тепер. („Асоційтед Прес“)

■ Стан релігії в США

НЬЮ-ЙОРК. – Дослідча компанія Пью Рісирч 12 травня опублікувала вислід опитування американців які вона перевела минулого року. 70 відс. відповіло що вони є християни. Найбільший відсоток з них становлять протестанти: 46.5 відс. Однак, у порівнянні з 2007 роком, число тих, хто вважають себе атеїстами, агностиками або без специфічного віроісповідання зросло від 16 до 23 відс. Серед дорослих осіб, 51 млн. є католики; 62 млн. становлять християни-євангелісти. Однак, за останніх пару років, дослідники з Джорджтаун Університету стверджували що число дорослих католиків є 61 млн. Мусульмани та гіндуси творять менше ніж 1 відс. населення США; число юдеїв зросло від 1.7 до 1.9 відс. у 2007-2014 роках. („Асоційтед Прес“)

■ Північна Корея стратила міністра

СЕУЛ. – Північна Корея розстріляла свого міністра оборони за державну зраду. Свідками вироку були сотні людей, повідомили південнокорейські ЗМІ 12-го травня, покликаючись на Національну Розвідку Службу (НРС) Південної Кореї. Віце-маршал армії Гуон Йонг Чол, котрий минулого місяця виступав на конференції в Москві, мав би виявити непошану до президента Північної Кореї, згідно з джерелами НРС. Президент Кім Джонг Ун прийшов до влади після смерті свого батька в 2011 році. Минулого місяця, НРС заявила що він наказав стратити 15 високих урядовців за те, що вони ставили під сумнів його авторитет. У 2013 році, Кім наказав убити під час „чистки“ свого вуйка, Джанг Ун Сок Траек, якого вважали другим наймогутнішим чоловіком в цій комуністичній країні. (www.aol.com)

■ Кері зустрівся з Путіним

СОЧІ. – Державний секретар США Джон Кері зустрівся 12-го травня з російським президентом Володимиром Путіним та його міністром закордонних справ Сергієм Лавровим, але не було зроблено жодного поступу щоби зменшити напруження в Україні, Сирії та в інших справах в яких США не погоджуються з Росією. Для Дж. Керрі це була перша поїздка в Росію відколи розпочалася криза в Україні. („Асоційтед Прес“)

■ Спільні воєнні навчання США-Грузія

ТБІЛІСІ. – 11 травня розпочалися спільні воєнні навчання США і Грузії в цій південнокавказькій країні. Вони триватимуть два тижні і в них беруть участь 600 вояків. У цих маневрах, американська армія вперше перевезла повну військову одиницю механізованої боєвої піхоти, включно з бронемашинами типу „Бредлі“, через Чорне Море з Болгарії. („Ройтерс“)

■ Савдійська Арабія вироблятиме Ан-32

АБУ-ДАБІ. – До двох років Савдійська Арабія почне виробляти вантажні літаки українського фабриканта Антонова. Про це королівство повідомило 6-го травня після підписання угоди між савдіарабською компанією Тагнія Аеронавтика та українським виробником. Легкі вантажні літаки типу Ан-32 можуть бути використані у воєнних та цивільних цілях. Контракт включає оплату 150 млн. дол. за вісім літаків, Новий модель матиме назву Ан-132. (www.defensenews.com)

ТОЧКА ЗОРУ

Не піддаватись паніці

23-24 квітня у Таліні, столиці Естонії, відбувалася Міжнародна конференція з питань безпеки імені Леннарта Мері. Її учасники підкреслювали, що паніка і самозаспокоєння – прямі шляхи до поразки. Про важливість уникнення паніки і розгубленості говорить у своєму коментарі відомий британський історик і політолог ЕДВАРД ЛУКАС.

Паніку породжує відчуття пригніченості та безпорадності. Якщо вірити в переконливість пропаганди Росії і всемогутність її грошей, а також у безповоротний розкол і занепад Заходу, шансів на прийняття раціональних рішень у кризовий період лишається мало.

Підстав для пригніченості не бракує. Росії зійшло з рук захоплення території сусідньої країни. В Україні назріває чергове загострення бойових дій. Економічна скрута і критика Заходу не стримують Володимира Путіна.

Дипломатія працює не надто успішно. Україна і Європейський Союз не чують один одного. ЕС не хоче ані запроваджувати безвізовий режим, ані виділяти серйозних грошей; українській владі – треба сказати, найкращій з усіх, що мала країна, – не вдається переконати скептиків.

Ще одна проблема – Німеччина, що, здається, налаштована обрубувати будь-які згадки про членство України в ЕС, навіть у довготривалій перспективі. Хтось вважає, що німці та росіяни уклали таємну угоду щодо України, відповідно до якої Росія отримує Крим і східні сепаратистські регіони України, а Німеччина закриває для України двері до членства в ЕС і НАТО. Можливо, такої угоди не було, однак, поведінка німецьких дипломатів дає підстави для занепокоєння. Міністер закордонних справ Німеччини Франк-Вальтер Штайнмайер навіть відмовляється відповісти на питання міністрів інших країн-членів ЕС щодо позиції його держави.

Тож, пригнічений настрій – цілком виправданий, однак, не повсюдний, і ми не безпорадні. Міністер закордонних справ Естонії Кейт Пентус-Розіманнус торкнулася цієї теми у своїй промові на конференції в Таліні. За її словами, стверджувати, ніби застосування росіянами сили проти України знищило європейську систему безпеки, було б перебільшенням. Більш доцільно говорити про порушення цієї системи і необхідність її відновлення через сильніші та витриваліші інституції, а також ефективніші інструменти стримування порушників міжнародних норм.

Саме так і відбувається. Попри кепкування, адміністрація Президента Барака Обама запро-

вадила серйозні санкції проти Росії, посилювала військову присутність в регіоні і призначила одного з найбільш ефективних генералів, Фредеріка Годжеса, командувачем американських сил в Європі. Після війни в Грузії 2008 року про подібні речі не йшлося.

Американський ізоляціонізм, що кілька років тому викликав суттєве занепокоєння, йде на спад. Усі серйозні кандидати в президенти США (від обох партій), так само як і Конгрес, вірять у провідництво американців і Північноатлантичний альянс.

Європейський Союз, завдяки Ангелі Меркель (зрештою саме вона приймає остаточні рішення у сфері зовнішньої політики не лише для Німеччини, а й для Європи), запровадив безпрецедентні санкції проти Росії. А завдяки новому єврокомісарові з питань конкуренції, Маргарете Вестагер, ЕС створив правовий аналог авіаудару, спрямованого у самісіньке холодне серце кремлівської бізнес-моделі – системи експорту газу в Європу. „Газпромові“ доведеться визнати свою поразку і виправитися або ж примиритися з грошовими карами, втратами і вимушеними змінами у бізнес-моделі компанії.

Активізувалося і НАТО. Ключовим елементом стратегії альянсу знову стала територіальна оборона. Створено нові регіональні штаби, які займаються обороною північного і південного сходу Європи, а також розроблено нові плани оборони (наразі таємні – тобто відомі росіянам, але невідомі громадськості). Розвивається Об'єднане оперативне угруповання підвищеної боєготовності (VJTF), перші навчання якого пройшли на початку квітня, а також Підрозділи з інтеграції сил НАТО (NFIU). Швеція і Фінляндія, що не є членами НАТО, відіграють більшу роль у сфері безпеки, ніж будь-коли раніше.

Попереду ще багато роботи, однак у подальших дискусіях нам варто виходити з помітного прогресу – принаймні за колишніми стандартами. Це не лише об'єктивно. Такий підхід допоможе укріпити найважливіший мур Заходу – дух прифронтових держав.

(„Тиждень.UA“, 28 квітня)

Конгрес США активно підтримує Україну

ВАШІНГТОН. – Ще ніколи з боку Конгресу США не спостерігалось такої великої кількості заяв про Україну, прес-релізів, листів до адміністрації Президента, спеціальних слухань, брифінгів та зустрічей іншого формату, як це було від початку 2014 року. Про це 2 травня написав у своїй статті (The Ukrainian Weekly, 9 квітня) Орест Дейчаківський, старший співробітник Гельсінкської комісії США, звітуючи про діяльність американських законодавців стосовно України за минулий рік. Він також відзначає рекордну кількість візитів американських конгресменів та сенаторів в Україну за останні 16 місяців.

Історичний рівень активності оглядачі зафіксували і у громадському секторі. Незалежна урядова організація Гельсінкська комісія США та Український кокус у Конгресі (Congressional Ukrainian Caucus) також побили рекорди своєї активності щодо українського питання. Крім того, Сенат у лютому вже цього року створив власну неформальну „українську групу“ (Senate Ukrainian Caucus), відзначає О. Дейчаківський.

Зусилля американського Конгресу у минулому році були зосереджені на трьох основних питаннях: військова допомога (летальна і нелетальна); санкції проти Росії та її українських спільників; економічна і технічна підтримка України.

Два великі закони у США для допомоги одній країні, ухвалені та підписані за один рік. О. Дейчаківський називає це подвигом.

3 квітня 2014 року Президент Барак Обама підписав Закон про підтримку суверенітету та цілісності, демократії та економічної стабільності, який передбачає надання Україні та іншим країнам Східної Європи допомоги для впровадження реформ, сприяння безпеці у цих країнах, а також зобов'язує Білий дім запровадити економічні обмеження щодо людей, причетних до насильства та окупації української території.

Президент Б. Обама тоді ж підписав ще один закон, який зобов'язує Радіо „Свобода“/Радіо „Вільна Європа“ та „Голос Америки“ збільшити мовлення у східній Україні та Криму.

Наприкінці року, 18 грудня 2014 року, обидві палати Конгресу ухвалили, а Президент США підписав більш відомий Акт про підтримку свободи в Україні, за яким Президенту США надається право запроваджувати санкції на сектори російської оборони, енергетики, а також збільшити фінансування для американських російськомовних радіо- та телепрограм.

Беручи до уваги, що більшість законопроектів на Капітолійському пагорбі ніколи не стають законами, а ті, що стають, проходять багатомісячний (а інколи й багаторічний) законодавчий процес, то ухвалення українських законопроектів О. Дейчаківський називає „блисквичним“.

Крім вищезгаданих законів, Конгрес від часу Майдану в Україні ухвалив також низку важли-

(Закінчення на стор. 18)

Патріархові УГКЦ виповнилося 45 років

Марта Осадца

ЛьВІВ. – 5 травня Патріарх Української Греко-Католицької Церкви Святослав відзначив своє 45-ліття. Його привітали Президент України Петро Порошенко та Прем'єр-міністр Арсеній Яценюк.

Президент написав: „Найщиріші вітання Верховному архієпископу УГКЦ Святославу Шевчуку з днем народження! Високо ціную Ваше самовіддане служіння Богу і народові. Своєю патріотичною позицією та добрими справами Ви здобули заслужений авторитет в Україні і світі. Многая літа!“.

Народився Святослав Шевчук в місті Стрию, Львівської області, навчався в Центрі філософсько-богословських студій у Буенос-Айресі, Аргентина, потім – у Львівській духовній семінарії, Папському університеті св. Томи Аквінського в Римі, де здобув докторат з відзнакою в галузі богословської антропології та основ моральної богослов'я візантійської богословської традиції.

23 березня 2011 року Синод Єпископів УГКЦ обрав його Головою УГКЦ. 25 березня цей вибір благословив Папа Бенедикт XVI. Він уведений на престол 27 березня 2011 року в Києві, у Патріаршому Соборі Воскресіння Христового.

Патріарх Української Греко-Католицької Церкви Святослав.

Пластуни вийшли на свято

Михайло Михайлинин

ТЕРНОПІЛЬ. – 25 квітня, коли Національна скавська організація Пласт відзначала 103-тю річницю з часу складання першої Пластової Присяги, відбувся марш пластунів центральними вулицями міста. Потім у Архикафедральному Соборі Непорочного Зачаття Пресвятої Богородиці була відслужена Літургія, а на театральному майдані відбулося урочисте відкриття свята, на якому 200 новаків склали свою Пластову Присягу.

Пластунів привітали голова обласної державної адміністрації Степан Барна, міський голова Тернополя Сергій Надал.

На святкуванні вшанували пластуна-героя Віктора Гурняка, члена пластового куреня „Орден Залізної Остроги“, який у складі батальйону „Айдар“ вивозив поранених бійців з місця бойових дій і загинув від ворожого обстрілу.

Протягом дня біля пам'ятника Іванові Франку діяло пластове містечко, що відображало епізоди пластування і благодійний ярмарок, гроші від якого передадуть у фонд підтримки пластунів-військових.

Привітати пластунів і подякувати їм приїхали діти з особливими потребами з Бережан.

Урочисту частину пластуни завершили спільним танцем „Королівський банс“.

Ще одним пластуном стало більше.

Пластуни на святі у Тернополі.

АМЕРИКА І СВІТ

Путін звільнив майже 20 генералів

МОСКВА. – Президент Росії Володимир Путін звільнив близько 20 генералів. Між звільненими є генерал-лейтенант поліції Сергій Лавров та Андрей Піліпчук, голова зв'язків з ЗМІ при Міністерстві внутрішніх справ. Також звільнено Володимира Падалка, командира центрального регіонального воєнного штабу. Рішення президента опубліковано указом 8 травня, один день перед святкуванням Дня Перемоги в Москві. Аналітики звертають увагу, що плани В. Путіна змодернізувати війська країни, включно з ядерним арсеналом, натрапляють на труднощі через накладені санкції у зв'язку з подіями в Україні. (www.businessinsider.com)

Цензура Кремля на слова Меркель

МОСКВА. – Прес-служба Кремля видалила з розшифровки заяви Канцлера Німеччини Ангели Меркель слова про „злочинну анексію Криму“. Перекладач на прес-конференції також не вимовив слово „злочинну“, вжите канцлером. А. Меркель зустрілася з російським президентом Володимиром Путіним 10 травня. Вони дали спільну прес-конференцію, на якій, як повідомляється на офіційній Веб-сторінці канцлера, А. Меркель сказала: „Злочинна анексія Криму, що суперечить міжнародному праву, і збройний конфлікт на сході України серйозно підірвали наші відносини, оскільки ми вважаємо це порушенням принципів загальноєвропейського світового порядку“. На Веб-сторінці Кремля її слова наведені у такому вигляді: „Анексію Криму, яка була здійснена в порушення міжнародного права, військовими діями в Україні цій співпраці завдано значної шкоди, оскільки ми бачимо в цьому загрозу європейському мирному устрою“. („Bi-Bi-Ci“)

Новий землетрус у Непалі

НАМЧЕ-БАЗАР. – На сході Непалу, біля гори Еверест, стався потужний землетрус через два тижні після руйнівного підземного удару, від якого загинули понад 8,000 людей. За даними влади Непалу, через новий землетрус загинуло щонайменше 67 осіб, а понад 1,000 постраждало. Черговий землетрус стався 12 травня у районі міста Намче-Базар. Підземні поштовхи відчували також у північній Індії і Бангладеш. Повідомляється, про декілька жертв в Індії. За даними Геологічної служби США, землетрус був розміром 7.3 балів, в той час як попередній, що стався наприкінці квітня на заході Непалу, мав величину 7.8 балів. Епіцентр землетрусу був 52 миль на схід від столиці, у сільській місцевості недалеко від кордону з Китаєм. За даними американської служби, удар був на глибині 9.4 миль, як і попереднього разу. („Bi-Bi-Ci“)

В аварії поїзда загинуло шість осіб

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – В наслідок аварії поїзда у Філядельфії, загинуло шість осіб. Трагедія сталася 12 квітня коли сім вагонів залізничної компанії Амтрек зійшло з рейок. На поїзді, який їхав з Вашингтону до Нью-Йорку, знаходилося 243 осіб. Понад 140 осіб зазнало поранення; п'ятеро з них в критичному стані. В наслідок подібної катастрофи недалеко цього місця в 1943 році, загинуло 79 осіб в одній з найгірших залізничних аварій в історії США. („Асоційейтед Прес“)

„Зелені чоловічки“ захопили виставку

ВЕНЕЦІЯ. – 7 травня на Венеціанському бієнале, одному з найбільших у світі форумів сучасного мистецтва, молоді люди, одягнені у військову уніформу, зайшли у павільйон представників Росії і заявили, що „перебувають там у відпустці“. Учасниця акції, кримська художниця Марія Куликовська розповіла, що організатори походять з України. Метою акції є нагадати про анексію українського Криму і про ролі Росії в окупації півострова. Вони одягнули форму „зелених чоловічків“ і окупували павільйон тієї країни, яка сама окупує інші країни. М. Куликовська народилася у Керчі. У Москві 1 травня вона випрала у річці прапор Криму. (Радіо „Свобода“)

Москва хоче пересварити народи

У „Свободі“ 1 травня було вміщено інтерв'ю з головою Союзу Українських Організацій Австралії, генеральним секретарем Світового Конгресу Українців й очільником Організації Українських Націоналістів ОУН (р) Стефаном Романовим, який в Австралії багато років очолював комісію із багатокультурності. Він сказав: „Мені відомо, що значить жити в країні, де співіснує багато етносів, де треба делікатно налагоджувати взаємодію. В Австралії проживає понад 200 етносів і є стільки ж мов. Але там проводиться виважена, мудра політика багатокультурності. В Україні засади ті ж самі. Ми не повинні давати нагоди кинути нам кістку, щоб за неї почати гризти одне одному горлянки“.

С. Романів сказав це з приводу російської пропаганди, котра шаленіє в зусиллях посварити народи України і переконати світ у насильстві „українських націоналістів“ над іншими націями. Ось лише два приклади з телепрограм Росії від 20 квітня. Карен Шахназаров, генеральний директор кіноконцерну „Мосфільм“: „Те, що діється в Україні, це величезна загроза для нашого народу і ми повинні допомагати тим людям, тим силам, які там“. Телеведучий Володимир Соловйов: „Тепер росіяни в Україні, це як євреї в нацистській Німеччині“.

А як насправді? За даними перепису населення України 2001 року в національному складі переважали українці – 77.8 відс. від загальної кількості населення. Етнічні меншини становили 14 млн. осіб, або приблизно 23 відс. від усіх жителів. Це були представники понад 100 націй.

Представники усіх національностей обираються на рівних правах до органів державної влади всіх рівнів, займають будь-які посади в органах управління, на підприємствах, в установах та організаціях. Дискримінація за національною ознакою карається за законом. Українська держава бере на себе обов'язок створювати належні умови для розвитку всіх національних мов і культур. Усім громадянам гарантується право сповідувати свою релігію, використовувати свою національну символіку, відзначати свої національні свята, брати участь у традиційних обрядах своїх народів.

Україна є однією з небагатьох держав, де представникам нацменшин надано можливість здобувати повну середню освіту з усіх предметів рідною мовою, зокрема російською, румунською, угорською, кримськотатарською, польською, молдовською. У тих випадках, коли представники нацменшин не проживають компактно, для п'яти і більше дітей дозволяється відкривати в звичайних школах спеціальні класи.

Щороку проводяться Форум національних культур „Усі ми діти твої, Україно!“, Всеукраїнський фестиваль „Ми – українські“, Міжнародний ромський фестиваль „Амала“, численні обласні фестивалі румунської, угорської, польської, корейської, молдовської та грецької культур, що здобули визнання не лише в Україні, але й за її межами.

Звісно, коли від російської агресії страждає увесь народ, то непорівнянності стає і представникам національних меншин. Але винна в цьому передовсім Росія-агресор.

ІСТОРІЯ

Никифор Дровняк – славний лемко

Марта Осадца

ЛВІВ. – Никифор (Епіфаній) Дровняк – український примітивіст, мав принаймні 17 імен, під якими фігурував у мистецтвознавчих книжках цілого світу. Його називали Никифор з Криниці, Никифор Криницький, Ян Криницький, Матейко з Криниці, Майстер з Криниці, Лемко Никифор.

Народився Н. Дровняк 21 травня 1895 року в містечку Криниця на Лемківщині. Мати – німа русинка-українка Євдокія Дровняк. Охрестили його Епіфаном на честь св. Епіфанія, якого Церква вшановує 25 травня. Але через екзотичність того імени немовля стали кликати Никифором.

Шкільна наука давалася йому важко. Навчання довелося полишити. Навчився хібащо писати друкованими літерами, трохи читати та рахувати. А ще малювати – спочатку грифелем на дошці, згодом олівцем на клепках паперу. За цей хист криничани іронічно прозвали Никифора Матейком.

Якось до Криниці приїхав львівський художник Роман Турин. Познайомившись з працями Н. Дровняка, мистець був вражений побаченим. Світ відкрив Н. Дровняка як художника, коли Р. Турин зібрав близько 200 творів Никифора та віддав до паризької галерії „Leon Marseille“ на виставку українських, французьких та італійських художників, яку влаштував в листопаді 1932 року Український народний музей ім. Тараса Шевченка. Мистця-самоука визнали одним з найяскравіших і найцікавіших з-поміж майже 40 представників наївного малярства і прийняли до гурту світових художників.

Творчістю Н. Дровняка зацікавився польський художник Єжи Вольф. У 1938 році він опублікував у часописі „Arkady“ нарис „Малювальний реалізм в Польщі. Никифор“, і це стало ненавчальним вихованням Никифора до світу мистецтва. Від того часу декілька десятиріч років Никифор був у центрі уваги і мистців, і глядачів, яких захоплювала його самобутня творчість. Потім були виставки у Польщі. Того ж року у Львові, в щомісячнику „Українське юнацтво“ (видавала Католицька акція української молоді „Орли“), був надрукований відгук на другу виставку, котра проходила у червні-липні у львівському Будинку архітекторів під назвою „Виставка художника-самоука Никифора“.

Під час горезвісної акції „Вісла“ у 1947 році Никифорові довелося розділити долю всіх лемків Польщі. Чотири рази його висилали до Щеціна, а він, долаючи пішки понад 700 кілометрів, повертався до рідної землі. Коли вкотре не вдалося Никифора переселити, вирішили змінити національність. Придумали йому ім'я Ян, прізвище дали Никифор.

31 грудня 1949 року у Варшаві була відкрита персональна виставка „Виставка художніх робіт Яна Никифора з Криниці“. Але справжню славу та найбільшого розголосу мистцеві принесло експонування його творів на виставці, котра відбулася в Парижі у 1959 році в галерії „Diny Vierny“.

Відтоді творчість Никифора набула світової популярності. За право вважати його „своїм“ досі

Пам'ятник Никифорові Дровнякові у Львові. (Фото: Марта Осадца)

сперечаються представники кількох держав. І є за що...

У своїх творчих пошуках Никифор керувався християнською філософією. Біблійна тема – одна з провідних у його малярстві (зокрема, серія „Молившись“). Багатою є його спадщина й світської тематики. Никифор розгорнув перед глядачами сотні картин, які розповідають про життя українських лемків та їх батьківщини – Лемківщини.

Картини художника експонувалися в Італії, Бельгії, Англії, Швейцарії, США, Бразилії, Ізраїлі, Югославії, Чехословаччині, багатьох містах Польщі, але перші чотири виставки зробили Никифора знаменитим і принесли йому світове визнання. Він діставав замовлення на картини, ікони. Придбати його твори мали за честь відомі європейські галерії. Щоб познайомитися з художником, до Криниці їхало безліч шанувальників, які розкуповували картини Н. Дровняка ще мокрими. Одну з останніх картин художник підписав „Найсвятіший Никифор“.

Восени 1968 року Никифор поїхав до містечка Фоліш, де в місцевому санаторії лікувався від туберкульозу. Він хворів давно, голод, злидні та поневір'я не минули безслідно. Хвороба поступала. 10 жовтня 1968 року Н. Дровняк помер у Фоліші. Гроші та майно художника перейшли до держави, картини стали власністю музею у Новому Санчі.

Картини Н. Дровняка порівнюють з найкращими зразками українського примітивізму XVI-XIX ст. – безіменними авторами „Козака Мамая“, ікон і побутових портретів, малюнків на склі та дереворізів. Твори Никифора, написані під відчутним впливом українського народного мистецтва, вирізняються декоративною виразністю малюнка, тонким відчуттям кольориту, контрастністю кольорів, ритмічністю. Н. Дровняк ніколи не бував у мегаполісах, не літав літаками, проте на його картинах постають величні хмародери, цілі міста, зображені з висоти пташиного лету.

Перша виставка творів Никифора в Україні відбулася 16 травня-30 червня 2013 року в Національному музеї українського народного мистецтва в Києві. Ініціатори Артур Рудзицький та Збігнєв Воланін, директор Музею Никифора в Криниці.

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич

Редактори: Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800

E-mail: svoboda@svoboda-news.com

Fax (973) 644-9510

Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:

Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата:

\$90.00 на рік, \$50.00 на півроку.

Для членів УНСоюзу – \$80.00 на рік, \$45.00 на півроку.

Електронна версія (www.svoboda-news.com) – \$40.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.

Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністрація / Оголошення	Володимир Гончарик
	☎ (973) 292-9800 x 3040
	Fax (973) 644-9510
	E-mail adukr@optonline.net
Передплата	Володимир Гончарик
	☎ (973) 292-9800 x 3040
	E-mail subscription@svoboda-news.com

Думки, висловлені в матеріалах, підписаних конкретним автором, не конче віддзеркалюють позицію редакції тижневика „Свобода“ або її видавця.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Коаліція „За демократичний вибір“ – до Президента Барака Обами

Рік тому Конгрес національних громад України заініціював створення міжнародної мережі громадських коаліцій „За демократичний вибір“ в Україні та за її межами. Один з результатів діяльності мережі – лист до Президента США Барака Обами з закликом всебічно посилити підтримку України у цей скрутний час. Свої підписи під листом поставили керівники великих етнічних діаспор громадян США, вихідців з країн Східної Європи. Нижче вміщуємо текст цього листа.

Шановний пане Президенте,
Ми – група організацій, об'єднаних у твердому переконанні, що ставки для Сполучених Штатів і демократичного світу не можуть бути вищими у світлі нинішньої агресії з боку Російської Федерації і її поплічників відносно територіальної цілісності та права на самовизначення України.

Ми знаємо, що Ви згодні з цим. Минулого місяця, наприклад, ви урочисто заявили: „У ХХІ ст. ми не можемо бездіяльно спостерігати за тим, як кордони Європи перемальовують під дулом пістолета“.

Водночас трагічна реальність є такою, що, незважаючи на рішучі дипломатичні, економічні та інші зусилля Сполучених Штатів та Європейського Союзу, спрямовані на зміну політики Кремля, анексія Криму триває, дестабілізація в східній Україні зберігається, українці продовжують ставати жертвами насильства, інспірованого, якщо не спровокованого, Російською Федерацією.

Це трагедія величезних масштабів. Страшним є те, що ситуація може погіршитись як для України, так і для інших країн регіону, які побоюються довгої тіні Москви її та готовності втручатися в їхні внутрішні справи.

Пане Президенте, ми повинні взяти ініціативу в захисті прав України та інших країн регіону жити вільно від небажаних зовнішніх втручань, захищати свій суверенітет і незалежність, самостійно обирати своїх друзів. Вони ні для кого не становлять небезпеки, але загроза, що нависла над цими країнами, є дуже реальною, свідками чого ми з завмиранням серця стали в Україні.

Ми закликаємо Вас розглянути додаткові заходи, щоб засвідчити беззастережну підтримку України нашою країною, у тому числі, надання додаткової фінансової допомоги, летальної оборонної військової техніки, що дозволить народів України краще захистити себе, а також підвищення двосторонніх і багатосторонніх санкцій проти Росії, які підвищують ціну її

невиправданої поведінки. Зробивши це, Ви будете мати нашу повну підтримку а також, на нашу думку, підтримку більшості американського народу, який не хоче продовження такої загрозливої поведінки по відношенню до демократичної держави.

Ми щиро сподіваємося на можливість зустрітися з Вами, пане Президенте, та обговорити цю серйозну ситуацію більш докладно, розібратися в тому, яким чином ми могли б допомогти нашій країні досягти цієї гідної мети.

З повагою,

Тамара Олексій, президент Українського Конгресового Комітету Америки

Девід Гарріс, виконавчий директор Американського Єврейського Комітету

Френк Дж. Спула, президент Польського Американського Конгресу

Марію Рінк-Абель, президент Національної Ради Естонців Америки

Сігіна Сімкус, президент Литовської Американської Громади

Мамука Церетелі, президент Грузинської Асоціації в США

Макс Телекі, президент Коаліції Угорців Америки

Анна Сурмачова, Асоціація Білорусів Америки

Браян Ардуні, виконавчий директор Вірменської Асамблеї Америки

Юрай Славик, директор Чехословацької Національної Ради Америки

Карл Альтана, виконавчий директор Об'єднаного Балтійського Національного Комітету Америки

Кен Бомбара, представник Ліги Словаків Америки

Саулюс Купріс, президент Ради Литовців Америки

(Львівський культурологічний журнал „І“)

Росіянин воює проти Путіна

Сергій Антипов народився і виріс в Дніпропетровську. Він – батько двох дітей, керівник середньої ланки на виробництві. Ось вже майже рік як цей етнічний росіянин боронить Україну від „руського міра“ – нині у складі добровольчого батальйону „Азов“, де, між іншим, воює і його 20-річний син Богдан. Попри скажену пропаганду Кремля далеко не всі росіяни є прихильниками політики Путіна. Вони протидіють їй зі зброєю в руках. Українська нація таки відбулася, коли є такі люди як С. Антипов та його син.

Я познайомився з ним на Дніпропетровському обласному радіо під час програми волонтерської організації „Щит Дніпро“. До редакції воїна привіз його приятель з цього добровільного об'єднання Олег Шарко. С. Антипов нині проходить лікування у обласній клінічній лікарні ім. Іллі Мечникова від бойового поранення, котре отримав під Маріуполем.

„Мене врятували шолом і бронежилет. Адже попадання було фак-

Сергій Антипов на фронті.

тично прямим“, – розповів С. Антипов. Він з оптимізмом дивиться у майбуття.

Фідель Сухоніс,
Дніпропетровськ

Як назвати Кіровоград?

Закони щодо декомунізації, прийняті Верховною Радою, невідворотно поставили питання про перейменування міст з назвами минулої епохи. Кіровоград у цьому плані – невдаха, бо офіційно поселення зафіксоване як місто з часу побудови фортеці св. Єлисавети часів панування однойменної імператриці. У минулі роки провели опитування городян щодо нової назви міста. Назву Єлисаветград підтримали трохи менше, як половина тих, хто хотів змін.

На громадських слуханнях топонімічну концепцію представляв її один з авторів – історик Микола Тупчієнко (інші автори – Лілія Тупчієнко-Кадилова та Костянтин Шляховий). Центральна вулиця обласного центру дістала назву Велика Перспективна замість колишньої Карла Маркса. Активну позицію на громадських слуханнях зайняли молоді науковці – Олександр Ратушняк, Юрій Митрофаненко, Андрій Домаранський, громадський діяч Костянтин Поляков, депутат міської ради Андрій Фомуляев.

Слухання дійшли до висновку, що в основу перейменувань слід покласти український краєзнавчий принцип, адже край дуже багатий на визначні постаті у галузях культури, науки.

Найгострішу реакцію нинішня ситуація викликала у прихильників

назви Єлисаветград. Лою у вогонь підлив сумнозвісний російський пропагандист Дмитро Кисільов, який в одній зі своїх програм заявив, що наше місто слід назвати Єлисаветградом і зробити його частиною Новоросії.

Прихильники Єлисаветграда закликали не звертати уваги на те, що говорять в Росії. Опитування про зміну назви міста спершу віддавало перевагу назві – Златопіль, але раптом абсолютна більшість голосів опинилася на боці Єлисаветграда.

Також пропонують назви Новокозачин, Інгульськ, Лелеків, Кропивницький, Тобілевичі, Степоград і навіть Благомир. Ініціативна група „Українському місту – українську назву“ оголосила про підтримку назви Златопіль. Таку назву мало містечко Гуляйпіль, але у 1959 році стало частиною Новоміргорода.

Частина людей вважає, що не варто у нинішній кризовий час витратити гроші на перейменування, тим більше, що до нинішньої назви вони звикли і не вбачають у ній ідеологічного навантаження.

Очевидно, громадські слухання щодо майбутньої назви міста будуть гарячі. З чужої шкіри вистрибувати важко, тим більше, якщо вона місцями приросла...

Світлана Орел,
Кіровоград

Хай не шокує героїзація УПА

Верховна Рада України ухвалила закон, яким віддала належне усім борцям за незалежність поневоленої її сусідом держави. Серед цих борців особлива честь належить УПА, яка під керівництвом ОУН відважно боролася з двома окупантами України. Хоч УПА й зазнала поразки, її героїчна боротьба була одним з чинників, які призвели до розвалу СРСР.

Весь світ з полегкістю зустрів розпад СРСР, але героїв-смертників героїчної УПА обійшов мовчанкою і забуттям. На це було

кілька причин, зокрема, допущені партизанами УПА помилки.

Але парламент вільної України розсудив, що без помилок у світі нічого не діється. За помилки героїв їм належить осуд, але за героїчну боротьбу – слава і честь. Героїзм і помилки не можна розглядати як щось єдине та нероздільне, і помилки гіперболізувати до заперечення героїзму. Цю тактику узяв на озброєння головний ворог України, який запустив у світ кампанію брехні.

Досить згадати, як Кремль продовж півстоліття спихав розстріл

польських полонених на своїх ворогів, які протримали польських полонених всю війну, не завдавши їм жодної шкоди. Чи ж можна вірити хоч якій інформації, що йде з цих джерел?

Коли йдуть війни, а надто партизанські, то від помилок і свавільних дій окремих озброєних осіб важко уберетися. Чи можна дії цих окремих осіб переносити на державу, яка озброїла цих осіб? Очевидно, що не можна.

Так само, не можна окремі помилки УПА переносити на провід повстанців, який у своїх документах ніде не закликав УПА до помилок. ОУН чітко окреслювала свою мету: боротьба за незалеж-

ність України проти двох світових суперників, керованих Гітлером і Сталінін.

Це був головний напрям діяльності ОУН і головний напрямок бойових дій УПА. І за цей напрям і за їхню перемогу Україна, Європа і світ мають віддати належне героям-смертникам.

Почала Україна. Має приєднатись і світ. Якщо когось шокує героїзація УПА, то чому не шокує московське рішення переназвати Волгоград на Сталінград? Передусім, будьмо людьми, а вже потім – українцями, росіянами, поляками.

Святослав Караванський,
Дентон, Мериленд

Весняне відродження Союзівки напередодні нового сезону

Рома Лісович

КЕРГОНКСОН, Нью-Йорк. – Нарешті весна! Не зважаючи на дуже довгу й тяжку зиму, весняне чищення приміщень та відновлення оселі розпочалося на повну пару на Союзівці.

Як вже згадувано в минулому, після років плянування та приготування, на початку цього року нарешті досягнуто мету: здобуто податковий статус 501(c)(3) для Центру Української Спадщини на Союзівці, як звільнена від податку неприбуткова установа. Це було зроблено через передання його Українській Народній Фундації (УНФ).

Союзівка має нову команду з багатою експертизою і широким досвідом. Нові директори УНФ, Роман Гаврилюк, Марко Олексій, д-р Василь Шеремета, Тарас Сохан, Стефан Качарай, Христина Козак та автор цих рядків сходяться регулярно. Ми є віддані ідеї забезпечення майбутнього Союзівки.

Сьогодні, діяльність Центру Української Спадщини на Союзівці зосереджується на дитячих та молодечих таборах, програмах усвідомлення своєї спадщини, курсах українських народних танців, спорті та різній освітній діяльності з ціллю збереження і поширення української культурної спадщини в Америці. Щорічно понад 600 дітей беруть участь в наших таборах; це число зростає з кожним роком. Діти приїжджають з усіх частин Сполучених Штатів, Канади та інших країн. Зацікавлення своїм родом є процвітаючою модою.

Нам треба ще більше посилити роль Союзівки як центр нашої громади. Ми віримо, що Союзівка надає багато не тільки нашій громаді, але також загальній публіці. Вартості, які є цінними для нас, це родина, традиція та культура; Союзівка зберігає та поширює їх. Остаточна ціль: зробити Центр Української Спадщини привабливим місцем у всі пори року.

З щедрою допомогою громади, тепер маємо нагоду перетворити у реальність мрію про розширений модерний Центр Української Спадщини на Союзівці. Забере трохи часу досягнути цю метаморфозу, але ми захоплені тими змінами які вже вдалося здійснити.

Відвідувачі відразу завважать зміни коли в'їдуть на Союзівку новоомощеними дорогами без рівчаків. Приватна огорожа при вході запрошує гостей увійти та користуватися приміщенням.

Гості Союзівки (і їхні авта) знають що направа доріг вже була давно на часі. Лиш перша стадія цього проекту включала понад 100 тис. дол. капітальних інвестицій. Отже, надіємось, що гості помітять та оцінять це поліпшення (перша стадія закінчиться перед Днем Пам'яті).

Штаб Союзівки тяжко працює над причепурюванням посілости Союзівки новим насаджуванням та упорядкуванням. Будівлі є перемальовані, ремонтвані й поліпшені. Перед початком сезону, всі килими Союзівки будуть професійно відчищені. Внутрішній дворик на другому поверсі Головного Будинку цілком перебудовано. Надіємось, що це не тільки додасть привабливості, але розв'яже проблему затікання води, яка роками мучила цю будівлю з 1906 року!

Багато є подібних таких проектів. Деякі з них будуть наявні гостям: нові килими в басейні, нові меблі в кімнатах і відновлення площадки „Веселки”.

Директори УНФ звичайно свідомі потреби модернізації приміщень. Вони мають намір змодернізувати всі кімнати і спільні приміщення, але це забере часу; очевидно, не все можна досягнути перед початком нового сезону в 2015 році.

В будинку „Карпати” кімнати відмальовані, вставлено нові лазнички; обнова закінчиться коли нові меблі будуть привезені. Наступним проектом буде будинок „Галич”. Гості в будинку „Київ” побачать відновлені спільні

приміщення з новими килимами та умеблюванням у вестибюлі. Будинок відмальовується ззовні.

Інші проекти не є видимі, але структурні. Це включає заміну оливних баків, водяних баків і т.п. Ці капітальні ремонти мають високу ціну але є потрібними для дальшого функціонування оселі. Хоч багато людей може цього не знають, але навіть бак на водосховище мусить бути перероблений, коштом до 250 тис. дол.

Розроблюються пляни на коротку і далеку мету. Багато залежатиме від перевірки та рекомендацій експертів.

Встановлення модерної комп'ютерної системи для резервацій і книговодства має закінчитися перед початком літа. Це коштвана річ, але вона приведе до кращої ефективності та контролю. Гості зможуть робити додаткові замовлення до своїх кімнат або легко купувати речі через кредитні карточки по всій оселі. Можливість резервацій через комп'ютер повинна збільшити число гостей на оселі.

Обдумується можливість нових будівель і тому ми запрошуємо гостей відвідати Союзівку щоби оглянути у повному обсязі запропонований модель хатини. Ми стараємось зрозуміти Ваші зацікавлення у виборі таких приміщень. Ваші думки є важливими.

Очікуємо активної участі та підтримки від громади. Збірка фондів буде конечною і ми знаємо, що громада долучиться до цієї підтримки. Просимо бути щедрими коли до Вас звернуться під час збіркової кампанії. Це ж є Ваш центр спадщини!

Ми є віддані ідеї забезпечення майбутнього Союзівки. Знаємо, що Ви з нами. Спільною працею ми досягнемо нашу мету.

До побачення під час літа!

Рома Лісович – скарбник Української Народної Фундації.

(Переклав Лев Іваськів)

10 Year Term Life Insurance*

- Minimum policy \$20,000
- Issue age 16-85
- In Maryland, the issue ages are 46-85
- Premium rates will not go up. Payable for 10 years

Age	Male non smoker	Female non smoker
35	\$10.33	\$9.45
40	\$12.86	\$11.11
45	\$17.33	\$14.18
50	\$24.68	\$18.29
55	\$34.93	\$24.15

Monthly premiums for \$100,000 policy.

For instant quotes call
888-538-2833

* Not available in all states.

Term Life Insurance provides a solution for you temporary life insurance needs, protecting you and your family for a specific period. Payout only within term of policy.

10 Reasons to Buy Term Insurance

- Reason #1: You own a home
- Reason #2: You're in debt
- Reason #3: Marriage
- Reason #4: A new baby
- Reason #5: You buy a bigger home
- Reason #6: A promotion
- Reason #7: A growing family
- Reason #8: A new job
- Reason #9: You become widowed or divorced
- Reason #10: Retirement

The Ukrainian National Association, Inc.

2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

General information – 800-253-9862

www.UkrainianNationalAssociation.org

facebook.com/UkrainianNationalAssociation

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Відбувся семінар СУМ

Учасники семінару біля пам'ятника Тарасові Шевченкові у Вашингтоні.

Роксолана Лещук

ВАШІНГТОН. – У Посольстві України 28-29 березня відбувся провідницький семінар Крайової управи Спільки Української Молоді. До участі в ньому Провідницька комісія запросила 13 юнаків та юначок з п'яти осередків – Петра і Роксолану Єжевських, Наталію Турманович, Настю Латоцьку з Чикаго, Михайла Поповича з Нью-Йорку, Марка Дрозда та Настю Пелз з Клівленду, Тересу Дуду, Матея Гашлера, Тараса Гальву, Михайла Куземчака та Матея Томашевського з Йонкерсу, Нью-Йорк, Іванну Кликс з Пасейку, Нью-Джерсі.

Організаторами семінару були голова Комісії провідницького семінару Марійка Дрозд, голова Світової виховної ради СУМ Неля Лавриненко, голова Крайової управи СУМ в Америці Юрій Микитин та його заступники Андрій Бігун, Леся Гаргай та Юлія Добошак.

Кожний учасник приготував

особистий герб, на якому було зображено, хто вони є та ким у майбутньому хочуть бути. Однією з тем семінару була розмова про СУМ, її сучасні завдання, ефективність провідників в майбутньому.

Учасники зустрілися з Послом України в США Олександром Моциком, який відповів на поставлені йому запитання. Ю. Микитин привітав посла, а учасники семінару вручили йому текст звернення до української молоді з проханням передати його Президентові України Петрові Порошенкові і допомогти розповсюдити це звернення в Україні.

Учасники семінару взяли участь у Службі Божій, яку відправив Владика Іван Бура (до того, сумівець) у каплиці Семінарії св. Йосафата у Вашингтоні, де виголосив повчальну проповідь та висловив признання провідників СУМ за влаштування провідницького вишколу. Ю. Микитин розповів про працю Крайової управи та діяльність спільки в Америці й у світі.

В кредитівці зустрілися з співаком

Тарас Чубай в Українській Американській федеральній спілці „Самопоміч“.

ЧИКАГО. – 24 квітня в головному бюро Української Американської федеральної спілки „Самопоміч“ відбулася зустріч з Тарасом Чубаєм – українським співаком, провідником гурту „Плач Єремії“ та сином талановитого поета-дисидента Григорія Чубая.

Уже не вперше Т. Чубай приїжджає на виступи до США. Розмова з щирим патріотом своєї батьківщини була цікавою й змістовною. Т. Чубай виховує трьох дітей, проживаючи зі своєю сім'єю в передмісті Києва, на березі озера. Творча студія – поруч.

Т. Чубай запевнив, що Україна завжди буде сильною, з відродженою культурою, музичною індустрією, освітою та мовою.

Діти вперше прийняли причастя

Діти, сестра Юлія Брониська та отці церкви св. Юра зібралися до пам'ятної світлини. (Фото: Тарас Гураль)

Тарас Гураль

НЬЮ-ЙОРК. – В Українській католицькій церкві св. Юра 3 травня 22 хлопчиків та дівчаток, вихованці шкіл українознавства Об'єднання Українців Америки (ОУА) „Самопоміч“ та Спільки Української Молоді в Нью-Йорку під час Божественної Літургії вперше прийняли таїнство святого причастя.

Свято для дітей розпочалося ще

2 травня, коли діти отримали святу таїну сповіді. Минулі три роки діти щосуботи готувалися до цього дня під опікою сестри Юлії Брониської, котра викладає релігію, та учителів молодших клас Школи українознавства ОУА „Самопоміч“.

Настоятель о. Бернард Панчук настановив дітей під час проповіді: „Радіють діти, радіють ангели, радіє сім'я, радіє церква! Зараз можете почати жити з Христом – від нині і довіки“.

Діти почитають Діву Марію

ГІЛСАЙД, Нью-Джерсі. – 3 травня в Українській католицькій церкві Непорочного Зачаття відбулася церемонія вінчання та процесія в честь Пречистої Диви Марії. Настоятель о. Василь Владика благословив дітей віком від трьох до 18 років, які брали участь у почитанні Божої Матері та подякував за їхню участь у релігійному навчанні. На фото: учасники святкового дійства. (Фото: Джо Шатинський)

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ

і «БАНДУРА ДАУНТАУН» ЗАПРОШУЮТЬ

17 MEN - UNITED BY MUSIC AND DESTINY

НА ПРЕМ'ЄРУ В НЬЮ-ЙОРКУ

Music of Survival

ПОКАЗ
ФІЛЬМУ

ЮЛІАН КИТАСТИЙ
гратиме на бандурі

THE STORY OF THE UKRAINIAN BANDURIST CHORUS

СУБОТА 6 ЧЕРВНЯ 2015 р. (6 і 8 год. веч.)

Співспонсор Федеральна Кредитова Кооператива Самопоміч Нью Йорк

The Ukrainian Museum's film series and traditional arts programs are supported, in part, by public funds from the New York City Department of Cultural Affairs in partnership with the City Council.

LIVING STRINGS PRODUCTIONS PRESENTS MUSIC OF SURVIVAL NARRATED BY COLM FEORE
WITH THE MUSIC OF JULIAN KYTASTY VICTOR MISHALOW VOLODYMYR VOYT JR. KOSTYANTYN CHEREMSKY AND THE UKRAINIAN BANDURIST CHORUS
EDITED BY JAMES HO LIM DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY MICHAEL ELLIS WRITTEN BY KEN CHOWDER ALLEN ABEL STORY BY OREST SUSHKO PRODUCED AND DIRECTED BY OREST SUSHKO
PRINCIPAL SPONSORS - THE TEMERTY FAMILY, UKRAINIAN CANADIAN FOUNDATION OF TARAS SHEVCHENKO, ZENON DOZIA & VIKTORIA KRISLATY, BORIS HORODYNSKY & FAMILY, GEORGE H AND ZENOWIA JURKIN, THE HONOURABLE JOHN YAREMKO, BA, DC, LL.B., SELF RELIANCE NEW YORK FEDERAL CREDIT UNION, UKRAINIAN CREDIT UNION TORONTO, SELFRELIANCE UKRAINIAN AMERICAN FEDERAL CREDIT UNION FOUNDATION CHICAGO, CLEVELAND SELFRELIANCE FEDERAL CREDIT UNION

ДВА ПОКАЗИ

о год. 6 веч.: 15 дол. (12 дол. для членів)

о год. 8 веч.: 20 дол. (18 дол. для членів), включно з перекусом

Замовляйте квитки заздалегідь: www.ukrainianmuseum.org Обмежені місця!

MUSICOFSURVIVAL.COM

The Ukrainian Museum, 222 East 6th Street, btw 2nd and 3rd Avenues, New York City
212-228-0110 • www.ukrainianmuseum.org

216 Foordmore Rd.,
Kerhonkson NY 12446
845-626-5641
soyuzivka@aol.com

Soyuzivka

9th ANNUAL FESTIVAL

Save the Date...for our Biggest One Yet!

FEATURING...

Pavlo Tabakov

**Serhiy "FOMA"
Fomenko**

Vasyl Popadiuk

**Lehenda Ukrainian
Dance Company -
Australia**

Dumka Chorus

**Women's Bandurist
Ensemble**

**Roma Pryma
Bohachevsky
Dance Workshop**

**AND MORE TO
BE ANNOUNCED**

July 10, 11, 12

HERITAGE | TRADITION | FAMILY

Friday Evening Gala benefit to Support Ukraine

**Shuttle bus & Rooms available
at Hudson Valley 1-888-9-Hudson**

VIP Parking at Soyuzivka - \$20 (First come first serve)

Organized by the Ukrainian National Foundation,
under the patronage of the Embassy of Ukraine.

Спортова централа Північної Америки обрала провід

Левко Хмельковський

ВИПАНІ, Нью-Джерсі. – В Українському Американському Культурному Центрі Нью-Джерсі 2 травня відбулись загальні збори Української Спортової Централі Америки і Канади (УСЦАК), на яких заслухано і обговорено звіти провідників, обрано нову управу, на чолі якої Мирон Биц змінив попереднього президента УСЦАК Іриней Ісаєва, якого обрано почесним президентом-емеритом.

Управу обрано в такому складі: перший заступник президента Орест Лесюк (Схід США), другий заступник Володимир Арендач (Канада), третій заступник буде оголошений, секретарі Стів Мазур і Богдан Поритко, фінансовий директор-скарбник Володимир Гончарик, пресові референти Петро Рибчук і Матвій Дубас, електронна інформація – Таня Солтис, маркетинг – Рома Булавська, організаційний референт Віталій Гуцул, вільні члени – Роман Третяк, Володимир Сизоненко, Стефан Щур, Дан Нич.

Відповідальними за окремі види спорту будуть Петро Харечко (копаний м'яч), Б. Поритко (футзал), Роман Даревич (відбиванка), В. Сизоненко (біч-волей), Юрій Савчак (теніс), Кріс Петерс і Таїса Бокало (плавання), Алекс Попович і Богдан Кушнір (гольф), Орест Федаш (снобординг), Богдан Рад (гокей), Юрій Петренко (карате), Святослав Пилипчук (шахи).

До Контрольної комісії обрані Ярмо Козак (голова), Марко Гованський і Віра Попель. У Товариському суді засідатимуть Роман Гірняк і два члени, яких ще не визначили.

Провідною темою розмови було 60-річчя УСЦАК. Промовляючи до присутніх І. Ісаєв підкреслив велику роль УСЦАК у спортивному розвитку молоді закордонного українства і його єднанні у відстоюванні незалежності України. Коріння УСЦАК сягають 1907 року, коли у Нью-Йорку було засноване гімнастичне товариство „Гайдамаки“. Свою історію УСЦАК може лічити також від 27 липня 1915 року, коли у Нью-Йорку постав Перший відділ

Іриней Ісаєв (зліва) вручає відзнаку управителеві філії Української Американської федеральної спілки „Самопоміч“ Михайлові Козюні. (Фото: Левко Хмельковський)

Українських Січових Стрільців, за ним виникли інші відділи, а 11 листопада 1916 року відбувся Перший січовий з'їзд. Головним отаманом був обраний Петро Задорецький. А вже у 1920 році було понад 60 відділів, які мали понад 3,000 членів.

Після Другої світової війни українські спортові осередки значно зросли і у 1953 році утворився Союз Українсько-Американських Спортових Товариств, який мав дві частини: Схід у Нью-Йорку і Захід у Чикаго. 24 грудня 1955 року, 60 років тому, в Торонто сталося єднання з канадцами і виникла УСЦАК.

На прикладі власного життя І. Ісаєв пригадав молоді роки, коли молодь ще у школах прилучалася до українського спортивного життя, йшла до спортових дружин, змагалася з сильнішими з них і часто-густо їм програвала,

культивують копаний м'яч, відбиванку, кошиківку, плавання, теніс, лещетарство, інші види спорту. Відчутну допомогу подає Український Народний Союз, на оселі якого діє щорічна спортова школа, відбуваються важливі змагання. І. Ісаєв закликав йти до молоді, а також у численні громадські організації і закликати українство до спортового життя.

Після зборів відбулася святкова вечір, яку розпочав молитвою і хвальним словом про спортове життя християн настоятель Української католицької церкви св. Івана Хрестителя у Випані о. Роман Мірчук. І. Ісаєв та М. Биц вручили відзнаки активним помічникам УСЦАК. Грамотами подяки були відзначені працівники Українського Народного Союзу – президент Стефан Качарай, скарбник Рома Лісович, головний редактор обох тижневиків Рома Гадзевич, адміністратор видавництва В. Гончарик. Плякети з словами подяки були вручені представникам фінансових установ – Української Американської федеральної спілки „Самопоміч“, Федеральної кредитової спілки „Самопоміч“ Нью-Йорку, Федеральної фінансової кооперативи СУМА, Федеральної кредитової кооперативи „Самопоміч“ Нью-Джерсі.

Почесні відзнаки УСЦАК отримали Б. Поритко, В. Арендач, Омелян Твардовський, заступник посади міста Рандолфу Р. Гірняк, Теодор Боднар, М. Гованський.

У пам'ять спортових діячів УСЦАК, які померли від часу попередніх зборів, були виготовлені пам'ятні плякети, на яких значилися Мирон Стебельський, Роман Куціль, Марія Бокало, Стефан Гованський, Євген та Ігор Чижовичі, Мирослав Шмігель. Плякети вручили близьким покійних.

З словом заохочення до спорту звернувся до присутніх головний управитель курорту „Hudson Valley“ О. Федаш. На акордеоні грав В. Сизоненко.

Іриней Ісаєв (зліва) вручає відзнаку скарбникові Українського Народного Союзу Ромі Лісович, а Мирон Биц (праворуч) вручив грамоту адміністраторові газет „Свобода“ і „The Ukrainian Weekly“ Володимирові Гончарикові.

Ще одна...

(Закінчення зі стор. 1)

го відношення, за винятком того, що в майбутньому, якщо діяльність фонду буде успішною, я отримаю пасивний дохід. З моменту призначення на посаду я не займаюся бізнесом. Керівництво фондом здійснює правління, що складається з незалежних директорів...“.

З усієї української преси найпоспідовніше розмитувала цей темний клубочок львівська газета „Експрес“.

Ось уривок з її коментаря: „Пасивний дохід – це дивіденди. Як відомо, дивіденди та проценти належать до так званих пасивних доходів, які отримують наслідок володіння корпоративними правами, цінними паперами або депозитами. Тобто дивіденди чи проценти не можуть взятися „нізвідки“. Щоб їх отрима-

ти, треба бути власником фонду чи компанії. Визнаючи, що він навіть сьогодні має право на пасивний дохід чужоземного фонду, Борис Ложкін мимоволі зізнався, що є його власником“.

Втім, знов таки, бути чи не бути власником схованої в закордонних офшорах компанії – це ще не порушення закону України. Але вказувати в декларації про дохід в 2014 році від дивідендів 92,100,984 грн, і при цьому приховувати, що йдеться про дивіденди від володіння закордонною компанією, – це вже грубе порушення.

„Що ж загрожує панові Ложкінові і тисячам інших державних службовців, які володіють незадекларованим майном в Україні та за кордоном, але соромляться про це зізнатися?... 26 квітня 2015 року запроваджено в дію зміни до Кримінального кодексу України, якими у статті 366-1 передбачено кримінальну відповідаль-

ність за подання державним службовцем недостовірних відомостей у декларації про майно, доходи, витрати та зобов'язання. Цей злочин карається позбавленням волі на термін до двох років, з позбавленням права займати певні посади чи займатися певною діяльністю на термін до трьох років...“.

Висновок „Експресу“ після низки викриків публікацій: „За приховування активів, розмішених за кордоном, глава Президентської Адміністрації повинен бути покараний і звільнений з посади“.

Як у цьому випадку вчинить Президент П. Порошенко? Певна річ, він має право оточувати себе людьми, яким довіряє, але проблема полягає у тім, що ті самі люди повинні заслуговувати на довіру всього громадянського суспільства. Бо коли цього не стається, між суспільством і владою виникають тріщини. Спочатку – непомітні, незначні. А потім...

Те, що відбувається...

(Закінчення зі стор. 3)

яло на концепції „Homo Faber“ – людина дії, коваль власної долі. От, власне, ця моральна настанова має бути глибинним спадком і української культури, і українського суспільства. Ви пам'ятаєте, як на початку війни Західні політологи казали: росіяни дійдуть до тієї межі, до якої їм дозволять дійти українці? Сьогодні Адам Міхнік каже, що Україна своїм опором зупинила Росію, яка втрапила в пастку нового Афганістану. Якби українці не виявили здатності себе захистити, ніхто б і не допомагав. Бо навіщо? Але настав критичний перелом – нація, яка себе захищає, має право розраховувати на підтримку.

Однак, діалектика тут складна. За великим рахунком – рахунком історичним – нам багато хто що винен. Європа свого часу заплущила очі на геноцид України – Голодомор. Те саме стосується сталінських репресій. До речі, в середині 1990-их років гіпотетично йшлося про входження Ізраїля в європейський простір за принципом „моральної географії“ (цікавий термін, який можна було б залучити і до наших проблем). Так ось, у межах „моральної географії“ Європа має до глибини усвідомити, що Україна – це частина європейської цивілізації і давно вистраждала своє право невід'ємної там присутності. А відтак Європа нам не робить ласки, вона допомагає країні, яка у слов'янському світі після Польщі завжди була на найпередовішому рубежі захисту європейських цінностей. Так було в добу козацькій, у часи Романтизму, в період побудови української державності у 1920-ті роки, так є сьогодні. Про подібну ситуацію колись говорив Володимир Винниченко у ті трагічні 1920-ті: ми захищаємо не лише себе – ми захищаємо європейську демократію. Якщо не допоможете нам вистояти, всі ми станемо жертвами тоталітаризмів. Так і сталося.

Говорячи про зміни, також треба враховувати психологічний чинник. Справді, часом таке відчуття, що живемо одним днем, а в межах цього дня нічого не змінилось, і ми дуже нервуємо від того... Те, що відбувається нині в Україні, – це цивілізаційний розворот. Приведення в рух конфліктів тисячолітньої давності. Відбувається остаточний крах православної цивілізації як цілісності, розкол слов'янського світу, перегрупування ідеологій в євразійському світі, визначення остаточної лінії східного кордону Європи... Ці зміни настільки важливі, трудомі, безмежні, що відбутися швидко просто не можуть. Вони стануться тим швидше, чим повніше кожен із нас відповідатиме абсолютно – від першого до останнього аспекту – за свою сферу роботи, за свій прояв громадянської волі.

Зараз ми всі потребуємо жор-

сткої дисципліни, бо живемо в стані війни. До того ж війни з державою, яка веде дуже підлу війну. Держава, яка себе поважає, не приховує військових цілей: згадаймо походи Олександра Македонського чи Цезаря з його лапідарним: „Прийшов, побачив, переміг“.

Росія ж себе зганьбила, прийняла свою культуру, знівечила свої позиції у світі. Яка ж це супердержава, якщо вона утворила на сході України „армію“ з поکیدків, кримінального радянського дна?! Президент нібито великої держави відхилив масочку, а під нею – мотороли з гівями, кадиловці, що захищають „руській мір“ під вигук „Аллах акбар!“, мародери і бандити. Це моральний крах Росії. Можна тільки поспівчувати інтелектуалам, опозиції з того боку... Так, ніби ж вона є, омріяна європейська Росія, але скільки ж тої європейської Росії?! Вся й зібралась на похорон Бориса Немцова.

Їм по-своєму ще гірше, ніж нам, бо там надій на реальні зміни дуже небагато. Ми маємо трагедію, але витримуємо її з честю. Свідомо. І мужньо. Це момент, коли справді можна бути гордим за свою країну, свій народ.

Отже, в цьому пляні змін швидких бути не може – ні політичних, ні економічних. Це помилка ще першого помаранчевого Майдану. Не маємо права її повторювати. Люди поспівали, померзли, покричали на Майдані... З проєкції Революції Гідності це виглядає саме так. Перший Майдан був іще карнавальний. Там не пролунало жодного пострілу. Був прекрасний порив людей, які потім розійшлися додому і сказали політикам: ми вас обрали, тож тепер робіть ви. Ні! Демократія не так будується. Демократія – це система, яка будується знизу. Якщо хочемо докорінних, а не косметичних змін, це робота – на тривалі й важкі роки.

– Чимало українців дивуватимуться: хіба те, що на першому Майдані обійшлося без жодного пострілу, – не плюс?

– Безумовно, плюс. Але Україна сьогодні морально перемогла виключно завдяки тому, що заплатила за демократію тим, чим платиться за демократію. За демократію платиться кров'ю. За демократію платиться життям. Біда в тому, що Україна вже такий рахунок крові має кризь усе ХХ ст.! Згадайте книжку Тімоті Снайдера „Криваві землі“. Історик стверджує, що Україна між двома війнами була найкривавішим місцем на планеті. У Першу світову війну в Україні зішлись між собою в герці всі воюючі сторони. А в Другу світову як було? А перед? А після? А сьогодні?

Україна платить безмежно високу ціну за право бути демократичним суспільством. Тому що історично вона справді стоїть на цивілізаційному розлозі. Не маємо права

програти цю битву. Як там у Канта: мусити означає могли.

– А як подолати парадокси нашої сприйняття цього цивілізаційного розлому?

– У суспільстві має відбуватися процес осмислення близьких, але не тотожних концептів ЕС, Європи, Заходу. Має бути досягнута історична діалектика цих понять. У нас часто побутує вкрай помилковий, утилітарний погляд на Європу: Європа – це там, де краще живуть і більше заробляють. А річ у іншому. Згадуються слова Адама Міцкевича: моя Батьківщина там, де інший народ страждає. Європа вміє чути Іншого, але це складна філософська конструкція, що вибудовувалась віками. Європа, Захід – це єдина на планеті антропоцентрична цивілізація, протиставлена етатоцентричній східній цивілізації. Це здається самоочевидним, але насправді найскладніше – зуміти побачити історичні проєкції культури на нинішній момент. Саме Європа інтелектуально виробила всі концепції демократії, які на сьогодні є чинними, – від Стародавньої Греції і донині. Інтегруючись в ЕС, ми тим самим активізуємо в нашій культурі європейські коди, а там, де їх бракує, мусимо їх достворювати і/або вибудовувати.

Додаймо до цього суто політично-інституційний аспект. Ми можемо говорити з Америкою як з цілісним організмом. Європа є цілісним організмом лише у пляні демократичної системи. А культурно вона складається з країн із надзвичайно різними традиціями, які ЕС як інституція зобов'язується оберігати і розвивати. Мусимо не забувати про цю полікультурну морфологію навіть у такий гострий момент війни. Політична традиція Великобританії незіставна з еспанською чи грецькою, навіть „кузени“ – італійці й французи – мають абсолютно протилежну традицію формування держави: перші – внутрішньо розділені й досі, другі – централізовані вже в Середньовіччя. Згадати того ж таки Максима Вебера, який прогнозував, що в Європі найбільшого економічного розвитку досягнуть протестантські країни, за ними йтимуть католицькі, а замикають цей шлях, як нині бачимо, православні. От вам – Греція, Болгарія, країни, що мають найгірші в Європі економічні показники. І тут має вагу питання індивідууму як громадянської одиниці. В Європу нелегко йти. В Європі не просто бути. В Росії простіше: бери зброю і йди вбивати ближнього.

Вебер говорив про Україну як про кардинально важливий пункт

розвитку Європи в геополітичному пляні. Від вибору цивілізаційних координат України залежатиме простір Європи, її східний кордон. Сьогодні це підтверджується. Це дуже амбітний виклик. Буде нелегко залишатись на висоті заявленої стратегічної мети. Але іншого виходу немає, як-от діяти за формулою Керкегора: „aut-aut“, „або-або“.

– Зрозуміло одне: легко цей процес не дасться...

– Так, це настільки очевидно, що не потребує доведень. Я пережила день, коли Польща входила в Європу. 1 травня, 2004 рік, ніч... Мільйони поляків святкують на вулиці. Шампанське під світлом ліхтарів і феєрверків. Щасливі поляки... І ця грань, яка пролягала між нами і ними! Для мене ця грань особливо болюча, бо я наполовину полька. Ось тоді – драматичне відчуття розлому: одна моя Батьківщина вже у вільній Європі, а інша – в євразійському болоті. Але ж поляки перед цим працювали 15 років, аби уможливити ту тріумфальну ніч прощання зі „Сходом“, який стільки разів їх заливав кров'ю за бажання жити вільними людьми!

При цьому стартові можливості польської культури були значно кращими, оскільки ця культура набагато більше інтегрована в європейську (зокрема й інституційно!) порівняно з нашою. Але й при тому поляки працювали на цю перспективу багато років поспіль – послідовно, жорстко, беручи на себе великі зобов'язання і виконуючи їх. Там інтелігенція пішла в політику. Там праві солідаризувалися з лівими. Там були неможливі протівсіхи – йшла боротьба за право виборця вибирати. Видатні історики, письменники, люди інтелектуальної думки віддали свій час, енергію, громадянську пристрасть для побудови нової Польщі.

У нас цього не сталося. Наші інтелектуали, які пішли в політику, або морально не витримали, або не здатні були нічого зробити, або... прийняли правила гри. Риторика, бездіяльність або та ж таки скорумпованість, як у критикованих ними ж політиків. Винятків теж вистачало, але часом доля їхня була трагічна – як у В'ячеслава Чорновола й Георгія Гонгадзе.

Тобто радянська система на наших теренах була значно глибше закорінена, ніж у Польщі, а отже, доводиться докладати значно більше зусиль, аби те сатанинське коріння нарешті викорчувати.

(Закінчення в наступному числі)

Інтенсивні Курси Англійської Мови

Всі рівні володіння мовою • Англійська мова для підприємництва
Вдосконалення вміння писати і читати • Підготування до іспиту TOEFL
Повний вибір купців Apple iMac Photoshop та Office for Mac
“English through the Arts” - Центр Діяльності

Spanish-American Institute

служить міжнародним студентам на Times Square від 1955 р.

215 West 43 Street, Times Square, NY 10036

Тел.: 212-840-7111 • Факс: 212-719-5922

Info@sai2000.org • www.sai2000.org

SKYPE: StudentClub • www.FaceBook.com/StudentClub

This school is authorized under Federal Law to enroll non-immigrant alien students.
Registered by the Department of Education of the State of New York.

DNIPRO LLC.

- Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
- Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки
- Телефонні картки: 80 хвилин розмови за 5 дол.

ROSELLE, NJ
645 W. 1st Ave.
Tel.: (908) 241-2190
(888) 336-4776

CLIFTON, NJ
565 Clifton Ave
Tel.: (973) 916-1543

PHILADELPHIA, PA
1916 Welsh Rd., Unit 3
Tel.: (215) 969-4986
(215) 728-6040

**ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ
ТА КОНТЕЙНЕРИ
В УКРАЇНУ**

В чому загадка...

(Закінчення зі стор. 2)

сподівання не справдилися, а ситуація в країні змінилась і „Свобода“ ввійшла до урядової коаліції, де її дискредитували неефективні міністер оборони та генеральний прокурор, а також запідозрені в корупції міністри агро-промислового комплексу та екології, більшість протестного, та аж ніяк не націоналістичного електорату в ній розчарувалась і рівень підтримки політичної сили обвалився більш ніж удвічі лише за два роки: від 10.4 відс. у 2012 році до 4.7 відс. у 2014 році. І, за даними останніх соціологічних опитувань, цей процес триває.

Такий різний „Правий сектор“

Тим часом Євромайдан на своєму гребені виніс нову націоналістичну організацію – „Правий сектор“. Цей громадський рух, пізніше перетворений на політичну партію, виник на самому початку революційних подій у Києві у листопаді 2013 року як ситуативне об'єднання радикально налаштованих активістів правих поглядів. Ініціатором створення цієї структури була організація „Тризуб“, але до неї ввійшли також УНА-УНСО (на базі якої способом перейменування на „Правий сектор“ і було створено політичну партію), „Патріот України“, а також менші організації: „Карпатська Січ“, „Білий Молот“, „Чорний Комітет“, „Комітет визволення політ'язнів“ та окремі націоналісти й футбольні фанати.

Відтоді організація так і не стала монолітною структурою. На час протистояння на Майдані, а потім у зв'язку з необхідністю спротиву російській агресії дуже суттєві розбіжності в ідеології різних організацій вдалося відсунути на другий план, але вони нікуди не зникли. Тож у „Правому секторі“ й досі чітко простежувалося співіснування принаймні трьох центрів впливу: „Тризуба“, з якого вийшов нинішній провідник „Правого сектору“ Дмитро Ярош, УНА-УНСО та „Патріота України“. Оскільки здебільшого ці організації представлені по країні місцевими осередками нерівномірно, це відобразилось у розподілі сфер відповідальності в межах „Правого сектору“: неформальним

керівником і куратором західньої України був покійний Олександр Музичко (Сашко Білий) від УНА-УНСО, східньої – Андрій Білецький від „Патріота України“.

Націонал-консерватизм „тризубівців“

З огляду на строкатість складу „Правого сектору“ в його нинішньому вигляді 23 квітня керівництво організації доручило активізувати на місцях ідейно-виховний вишкіл підлеглих на основі документу, що має служити ідеологічною плятформою внутрішнього згуртування. Таким чином, маємо справу не з зовнішньо-демонстративною програмою для зовнішнього користування, а з внутрішнім документом, який розкриває справжні ідеологічні засади: „Коротким ідеологічно-виховним курсом...“. Оскільки він є спільним для „Тризуб“ та „Правого сектору“, то відображає погляди саме першого й намагається поширити їх на весь рух.

Сам „Тризуб“ був заснований у 1993 році як силосе крило Конгресу українських націоналістів (КУН). Д. Ярош очолив його лише у 2007 році. Ідеологією організації (яка вважає себе орденом, а не партією) є консервативний націоналізм з серйозним акцентом на християнських ідеях: „Християнство – основа, суть і мета людського буття, а отже – і нашої ідеології. Без християнства немає українського націоналізму“.

У „Короткому ідеологічно-виховному курсі...“ однозначно засуджується й „націонал-соціалізм, який перетворював людину в звіра“, й комунізм, „який творив безтямного раба“. Фіксується також високий рівень релігійної та міжетнічної толерантності. „Ми виходимо з того, що юдеї, християни і мусульман об'єднує спільна віра в єдиного Бога... Тому для справді віруючих людей різних віросповідань ніякого нездоланного провалля між цими релігіями насправді не існує... Використовувати ці відмінності для власного самозвеличення, для протиставлення релігій і для релігійного шовінізму – це гріх перед Богом і злочин перед людьми“. При цьому в „Тризубі“ не ототожнюють поняття „нації“ з „етносом“, тим більше не йдеться про расистські погляди. Націю розглядають як „усвідомле-

ну і дієву єдність людей, об'єднаних довкола ідеї свободи, що базується на етнічно-соціальному та духовно-культурному чинниках“.

Відтак фіксується відкритість для інтеграції в українське суспільство представників інших етнічних спільнот. „Наше ставлення до українців: побратимське – до тих, хто разом з нами бореться за українську національну державу; толерантне – до тих, хто позитивно ставиться до нашої боротьби за право бути господарями своєї долі на своїй землі; вороже – до тих, хто протидіє процесам українського національного відродження і державотворення“.

Водночас у програмі політичної партії „Правий сектор“ проблемою, успадкованою ще з часів радянської окупації, називається „висока частка громадян, які, будучи нащадками в той чи той спосіб переселених сюди вихідців з інших регіонів СРСР, так і не сприйняли права українського народу на власну державність і далі орієнтуються на Москву“. Відтак існує необхідність завершити національну революцію, метою якої є створення „національної держави“, де „громадяни інших національностей визнають корінний народ господарем країни, мають не тільки рівні з ним права, але й обов'язки, знають і поважають його мову, закони та історію, мають необхідні умови для свого національного збереження і розвитку, виступають повноважними представниками культури свого народу“.

Соціал-націоналісти

Зовсім інша ситуація з „Патріотом України“. Організація була заснована у 2005-2006 роках у Харкові Андрієм Білецьким, нині він відомий як ініціатор створення та командир добровольчого батальйону, а потім полку „Азов“, і тодішнім заступником голови „Свободи“ з ідеологічних питань професором Олегом Однороженком. Після скандального розриву зі „Свободою“ у 2007 році через власні расистські погляди „Патріот України“ створив нову політичну структуру – Соціал-національну асамблею (СНА). На відміну від „Тризуба“ й УНА-УНСО, „Патріот України“ і СНА є найближчими до неонацизму. Провідники та ідеологи Асамблеї визначають його як ідеологію, що базується на максималізмі, національно-расовому егоїзмі, любові до свого, нетерпимості до ворожого. Що ж до основної мети своєї доктрини, то її розуміють так: „...вितворення замість купи розрізнених індивідуумів, механічно об'єднаних назвою „українці“ та наявністю українського паспорта, Національної Надспільноти – єдиного біологічного організму, який буде складатися з Нових Людей – фізично, інтелектуально і духовно розвинутих осіб. З маси індивідуумів має постати Нація, а зі слабкої сучасної людини – Надлюдина“.

Провідник „Патріота України“ А. Білецький стверджує, що „українці – це частина (причому одна з найбільших і найякісніших) європейської Білої Раси. Історична місія нашої Нації у це переломне сторіччя – очолити й повести за собою Білі Народи всього світу в останній хрестовий похід проти очолюваного семітами неолюдства“. Етносоціальний та культурно-духовний концепції нації, яка має місце в того ж таки „Тризуба“, А. Білецький протиставляє расовий підхід: „Весь наш націоналізм ніщо – замок на піску, без опертя на фундамент кро-

ви, фундамент Раси... лікування нашого Національного організму необхідно починати з Расового очищення Нації. І тоді в здоровому Расовому тілі відродиться здоровий Національний Дух“.

Водночас зазначимо, що в регіонах східної України, за які в „Правому секторі“ відповідають люди з оточення А. Білецького, рейтинг цієї організації за результатами останніх виборів виявився значно нижчим від середньоукраїнських показників і коливався навколо 1 відс. (від 0.6 відс. у підконтрольних Україні районах Луганської області до 1.4 відс. у Харківській). У складі організації дуже велика питома вага футбольних фанатів.

Маргінальність неонацизму в Україні

Популярність націоналістичних політсил викликана не стільки їхньою ідеологією, скільки сприйняттям їх як „людей дії“ – часто радикальної в екстремальних умовах боротьби із зовнішнім агресором та реакційними представниками колишнього режиму В. Януковича всередині країни, які прагнуть реставрувати дореволюційні порядки й капітулювати перед Росією.

Показово, що під час останніх парламентських виборів у жовтні 2014 року до парламенту потрапили лише окремі провідники від націоналістичних політичних сил, які здобули підтримку виборців в одномандатних округах. Це переважно саме такі „люди дії“. Останнє стосується й згаданого вище А. Білецького. Він переміг із 31.8 відс. голосів в одномандатному окрузі столиці зовсім не через те, що більшість виборців там підтримують його антисемітські погляди, а тому що був командиром добровольчого батальйону, який у критичних умовах стояв на захисті країни від зовнішньої агресії.

Для порівняння: „Правий сектор“ у його виборчому окрузі набрав лише 3 відс., всі націоналістичні сили – 10..4 відс. Інший представник „Правого сектору“ – Борислав Береза в сусідньому окрузі столиці отримав 29.4 відс., а „Правий сектор“ там-таки – 3.2 відс. (разом з іншими націоналістами – 9.7 відс.), власне сам провідник „Правого сектору“ Д. Ярош виборов перемогу у своєму одномандатному окрузі на Дніпропетровщині, діставши 30.3 відс., а його політична сила там само здобула тільки 3.5 відс., разом з іншими націоналістами – 5 відс. Андрій Лопушанський з КУН отримав у своєму окрузі на Львівщині 32.1 відс., тоді як КУН там-таки – лише 0.24 відс. (279 голосів), а всі націоналістичні сили разом – 9.4 відс.

В усіх націоналістичних політичних силах присутні особи, що мають схильність до неонацизму, ксенофобії, антисемітизму, расизму. Однак, на рівні офіційної ідеології організацій у більшості таких партій України ці ідеї не представлені або й повністю відкинуті. Відповідні ідеї етноконфесійної зверхності чи нетерпимості не здобули симпатій у нашому суспільстві, й націоналістичні політсили впродовж чверті століття незалежності тільки тоді мали шанс на політичну популярність і підтримку понад кілька десятків відсотка, коли виявляли здатність відмежуватися від такої ідентифікації.

(„Український тиждень“, 30 квітня)

2200 Route 10 West, Suite 109
Parsippany, NJ 07054
(973) 538-3888 • Fax: (973) 538-3899

ROXOLANA
INTERNATIONAL TRADE, LTD
e-mail: roxolanaltd@roxolana.com
web: www.roxolana.com

ПАКУНКИ В УКРАЇНУ

МОРЕМ • АВІА
Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS.
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуйтеся нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте: (973) 538-3888.
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталога.
- Медикаменти на замовлення до України.

ROXOLANA Travel

- У нас можна замовити авіаквитки на будь-які авіакомпанії до більшості європейських країн.
- Візові послуги до України (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на летовище.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

ROXOLANA Money Service

ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ В УКРАЇНУ:

\$100 - \$7	\$500 - \$12	\$900 - \$20
\$200 - \$10	\$600 - \$15	\$1000 - \$20
\$300 - \$12	\$700 - \$17	\$1500 - \$37.50
\$400 - \$12	\$800 - \$17	\$2000 - \$50

Маємо ліцензію на пересилку доларів. Також пересилаємо в інші країни.

* Додаткова оплата за доставку. Існують певні обмеження.

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний“ з каталога **вміст пакунок:**

борошно - 20 ф., гречка - 10 ф.,
олія - 1 гальон, тушонка - 3 ф., саями - 3 ф.,
родзинки - 3 ф., дріжджі - 1 ф.,
кава мелена - 2 ф., шоколад - 2 плитки.
Ціна \$99 за 51 ф.

1-888-PAKUNOK (725-8665)

**УНСоюз оголошує
приділ стипендій та
нагород студіюючій
молоді на академічний
рік 2015-2016**

Кандидати на стипендії або нагороди мусять:

- Бути активними членами УНСоюзу принайменше два роки до 1-го червня 2015 року
- Під час останніх двох років, мати поліс принайменшої вартості \$5,000 (не включає поліс Термінового страхування)
- Бути прийняті на студії до університету в США або в Канаді

Апликація на стипендію або нагороду від УНСоюзу мусить бути вислана до 1-го червня 2015 року

За точними інформаціями телефонуйте до Головної канцелярії УНСоюзу або відвідайте сторінку "Наші Пільги" на інтернетній мережі УНСоюзу:

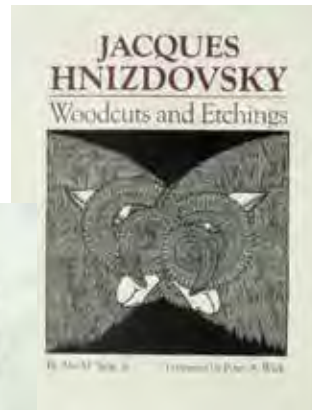
www.UkrainianNationalAssociation.org

UNA, Inc.
2200 Route 10
Parsippany, NJ 07054
800-253-9862 ext. 3011

**ЯКІВ ГНІЗДОВСЬКИЙ
ВІДБИТКИ РИСУНКИ МАЛЮНКИ**

Компанія William Greenbaum Fine Prints є в бізнесі понад 50 років. В даний час маємо для продажу 35 творів підписаних Я. Гніздовським. Також хочемо купити ще більше його відбиток, рисунків та малюнків.

ВСІ ТВОРИ МОЖНА ОГЛЯНУТИ НА ВЕБ-СТОРІНЦІ
www.greenbaumprints.com

Просимо звертатися з усіма питаннями на
wngreenbaum@verizon.net
або по телефону, 508-284-7036

William Greenbaum Fine Prints
98 South Street
Rockport, MA 01966

Галерія відкрита за попереднім домовленням.

Член: International Fine Print Dealers Association

**Це найкраще місце для
збереження ваших
ощадностей!**

Інтернет: www.sumafcu.org

**Завантажте наш мобільний додаток
для зручності контролю за рахунками!**

Шукайте **SUMA FCU Mobile**

- Депозит чеків
- Перегляд балансів та історії транзакцій
- Перекази між рахунками та оплата позичок
- Оплата рахунків та більше

Телефонуйте 914-220-4900.

Головне Бюро

125 Corporate Blvd
Yonkers, New York 10701
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-220-4090
1-888-644-SUMA
E-mail: memberservice@sumafcu.org

Філія в Йонкерсі

301 Palisade Ave
Yonkers, NY 10703
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-965-1936
E-mail: palisade@sumafcu.org

Філія в Спрінг Велі

16 Twin Ave
Spring Valley, NY 10977
Tel: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335
E-mail: springvalley@sumafcu.org

Філія в Стамфордї

39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902
Tel: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246
E-mail: stamford@sumafcu.org

Філія в Нью-Гейвен

555 George St.
New Haven, CT 06511
Tel: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677
E-mail: newhaven@sumafcu.org

МАРІЯ ДРИЧ
Ліцензований Продавець
Страховання Життя
MARIA DRICH
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.

26 Perrine Ave., Jersey City, NJ 07306
Tel.: 201-647-6386
e-mail: marijkauna@yahoo.com

ЮРІЙ СИМЧИК
Ліцензований Продавець
Страховання Життя
YURIY SYMCZYK
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.

2200 Route 10, P.O. Box 280, Parsippany, NJ 07054
Tel.: (973) 292-9800 (Ext. 3055) - Fax: (973) 292-0900
e-mail: symczyk@unamember.com

SCOPE TRAVEL TOURS

\$200 Discount on Ukraine Aug 5th departures
Deposit must reach Scope by May 25, 2015

“Країна Мрій”

Two Day World Music Festival
in Kyiv June 20-21

June 18 – 27, 2015
10 Day All Inclusive Tour
Kyiv (4) + Lviv (6) \$1190

Kraina Mriy is one of the largest and longest running world music festivals in Ukraine. This year's highlights include popular bands: Vopli Vidopliasova, Tanok na Maidani Kongo, Pikardiyska Tertsya & more! Breathtaking setting in Pyrohovo, enjoy two unforgettable days of traditional food, crafts, music and dance!

NEW TOUR Call Today!!

MINI UKRAINE

12 Day All Inclusive Tour \$1850 tw
Kyiv, Lviv, Yaremche and Kamianets
Podilsky **Aug 05 – 17, 2015**

BEST OF UKRAINE

8 Day All Inclusive Tour \$1290 tw
Kyiv and Lviv **Aug 05 – 12, 2015**

RIO – IGUASSU FALLS BUENOS AIRES plus

Ukrainian Communities of
Prudentopolis & Curitiba

Nov 9 – 21, 2015 \$2690 tw
13 Day All Inclusive Firstclass Tour
Breakfast and dinner daily.
Sightseeing tours incl entrance fees
Samba show, Christ the Redeemer,
Sugar Loaf, Latin Folk Show, Iguassu
Park + Macuco Boat, Tango Show

SPRING in TUSCANY 2016 MONTECATINI TERME

9 Day All Inclusive Tour \$1590 Tw
Located in the heart of Tuscany near
Florence, Lucca, Pisa and the
Viareggio coast, RT transfers fr
Milano, Spa Hotel Puccini ****,
Welcome/Farewell dinner, Sienna
guided tour + Gimignano. Florence
bus exc + tour. **Optional: Rome ext.**
April 5 – 13, 2016

EASTER IN LVIV 2016

10 Day All Inclusive Tour \$990.00 tw
Be in Ukraine for the most colorful,
traditional holiday – with interesting
festivals: Pysanka Festival, Easter in
the Grove, Easter Festival on
Prospect Svobody!
Hotel George: All bkfst + 2 Dinners
Sightseeing Tours (3) – fully escorted
Optional: Kolomyja-Pysanka Museum
April 25 – May 4, 2016

NORWEGIAN FJORDS

7 Day Cruise \$1990 tw
Most iconic Arctic trip – Norwegian
Coastal Voyage starting in Bergen,
The cruise runs the whole length of
the country to Kirkenes; stunning
fjords, and ancient villages.
Sept 6 – 13, 2016
Optional: Oslo (2) + Stockholm (4)
Sept 13 - 19, 2016

Phone 201 463- 4656 **www.scopetravel.com**
e mail: **scope@scopetravel.com.**

В Українському Інституті звучала музика молодих композиторів

Богдан Марків

НЮ-ЙОРК. – 25 квітня в Українському Інституті Америки відбувся концерт з серії „Особливі події“. Концертом провадив композитор Вірко Балеї, який представив нових, незнаних публіці, молодших композиторів України, що вже здобули визнання в Україні та Європі, за винятком Олександра Щетинського, твори якого звучали раніше в Нью-Йорку. Всі інші твори були американськими прем'єрами.

Денис Бочаров, який народився 1989 року в Павлограді, представив „Малий сувенір“ до 200-ліття Рихарда Вагнера. У п'єсі для клярнету композитор використав мотиви опер „Трістан та Ізольда“, „Тангейзер“ і „Лоенгрін“. Клярнетистка Моран Кац зіграла твір, точно передаючи характер п'єси.

Киянин Олег Безбородько, 1973 року народження, представив „Інтермеццо“, яке присвятив, очікуючи народження сина Лева, його матері Марії, своїй дружині. П'єса для фортепіано у виконанні Тімоті Гофта прозвучала прекрасно. Т. Гофт спеціалізується в сучасній музиці, тож передав все написане О. Безбородьком з годинниковою

точністю. П'єса зробила вражаюче враження.

Харків'янин Олександр Грінберг, який з 2002 року живе у Дюсельдорфі, Німеччина, написав п'єсу „Змінні дзеркала“ (1999) для клярнету й фортепіано (грали М. Кац і Т. Гофт). Золтан Алмаші, народжений 1975 року у Львові, представив тричастинне „Тріо для клярнету, чельо й фортепіано“. Челістка Алексіс Герлах в минулих роках виступала на цій сцені.

Після перерви В. Балеї нагадав, що харків'янин О. Щетинський відомий в Нью-Йорку. Його композицію грали ансамбль „Контінюум“ і струнний квартет „Ардіті“. В інституті виконали його „Подвійну рефлексію“ (прелюд в пам'ять Дмитра Шостаковича – сольо для фортепіано), „Прощання“ (тріо для клярнету, чельо й фортепіано в пам'ять Валентина Бібіка). Дві пісні Григорія Сковороди з „Саду божественних пісень“ у перекладі англійською мовою приготували Ричард Гантула і Михайло Найдан. Пісні для сопрано й чельо виконали Жаклін Горнер-Квятек і Алексіс Герлах. Закінчили програму „Сонатю для чельо й фортепіано“ О. Щетинського.

Іміграційні справи - зустріч в Нью-Йорку

Іміграційний адвокат **Андрій Семотюк** запрошує на доповідь про іміграційні справи, які можуть допомогти українцям в США та за кордоном. **Неділя, 31 травня 2015 р., год 1:30 попол. Українська католицька церква св. Юра, 30 East 7th Street.** Вступ безкоштовний. По дальші інформації, просимо писати: Andy@myworkvisa.com.

До уваги потенційних артистів

на

КОНЦЕРТ МОЛОДИХ ТАЛАНТІВ

Віком від 10 до 21 року

ФЕСТИВАЛЬ Української культури на Союзівці

Приймаємо відео записи

Електронною поштою:
oksana.trytjak@verizon.net

Поштою:

Soyuzivka Festival Committee, P.O. Box 280,
Parsippany, NJ 07054

Відеоматеріали не повертаються.

Урочисте засідання...

(Закінчення зі стор. 1)

Путіна про те, нібито без України Росія все одно перемогла б нацистську Німеччину. Ці слова російського керівника П. Порошенка назвав „наругою над пам'яттю загиблих воїнів і знущанням над почуттями живих ветеранів“.

„Не виграли б цієї війни без України та українців... А от, до речі, про те, чи почалася б війна, якби в Кремлі не підписали пакт Молотова-Ріббентропа, можна було б і подискутувати. Бо саме цей пакт відкрив останні шлюзи, які стримували війну“, – нагадав П. Порошенко.

Того ж дня, 8 травня, стало відомо, що В. Путін привітав з Днем Перемоги усіх керівників колишніх республік СРСР, окрім президентів України, Грузії, Литви, Латвії та Естонії.

Говорячи про події в зоні Антитерористичної операції (АТО), Президент України заявив, що, хоч масштаби конфлікту на сході України є меншими, аніж у роки Другої світової війни, „їхні мотиви такі ж самі“.

„Кордони комусь тиснуть, як замалі чоботи, імперські амбіції, марення повернення „ісконних земель“, грубе нехтування міжнародним правом і нібито боротьба за права своїх одномовців“, – прокоментував П. Порошенко нинішню ситуацію. Він підкреслив, що саме російськомовне населення України найбільше постраждало у результаті конфлікту на сході. Цей конфлікт П. Порошенко назвав „владштованою Москвою трагедією“.

„Російськомовні громадяни України свою українську Вітчизну люблять не менше, ніж україномовні... В АТО, де як мінімум кожен дру-

гий воїн російськомовний, кожен з них воює і доводить, що російською мовою любити Україну можна не менше, ніж українською“, – цю фразу П. Порошенко промовив російською мовою.

Президент оприлюднив дані ООН, згідно з котрими війна на сході на сході забрала життя понад 6,000 мирних громадян України. Крім того, за словами П. Порошенка, під час збройних дій загинули 1,675 українських військових.

Щодо можливостей розв'язання конфлікту на Донбасі, то П. Порошенко вкотре заявив, що є прибічником „комбінованого способу“, який поєднував би „оборонно-військові зусилля з політико-дипломатичними“, які зафіксовані у Мінських угодах.

„Скільки б мене не критикували за мій мирний плян, я зі свого курсу не зверну, бо відчуваю колосальну відповідальність за країну і за народ,

який довірив мені владу, бо курс цей – єдино можливий і правильний“, – ствердив Президент України. Він також нагадав, що напередодні Рада національної безпеки і оборони України ухвалила Стратегію національної безпеки країни. За його словами, головною загрозою безпеці України у документі визначено „агресивну політику Російської Федерації“.

Стратегія передбачає досягнення українським сектором безпеки та оборони повної сумісності з відповідними структурами країн-членів НАТО, аби у майбутньому Київ міг набути повноправне членство в Альянсі.

Наголосивши на катастрофічних наслідках конфлікту для економіки держави, П. Порошенко запевнив, що вже наступного року після досягнення миру „результати реформ дадуться взнаки у відновленні економічного зростання країни“.

Новизна цього урочистого засідання полягала ще й у тому, що на нього були запрошені не тільки ветерани Другої світової війни, які воювали в советській армії, але й – вперше за всі роки незалежної Української держави – учасники української національно-визвольної боротьби. „Для того, щоб з'явитися у Верховній Раді, треба було чекати 24 роки... Дуже мало залишилося ветеранів УПА, але я радий представляти їх“, – сказав у кулуарах парламенту колишній воєк Української Повстанської Армії Теодор Дячук.

Особливо хвилюючим на цьому урочистому засіданні Верховної Ради був момент, коли Президент П. Порошенко привітав з Днем Перемоги Івана Залужного, ветерана Другої світової війни, онук якого загинув у зоні АТО на Донбасі.

(Bi-Bi-Ci)

ПРАЦЯ
Пошукую особу до опіки 95-річної жінки у Wilmington, DE.
Тел.: 302-764-2684
або eserba@aol.com

Праця
Пошукую особу до сталої опіки старшої жінки на 6-7 днів на тиждень в Lexington, NY.
Тел. 413-584-4349

Друкарня
COMPUTOPRINT Corp.
Established 1972
Clifton, New Jersey
виконує друкарські роботи:

- книжки (в твердій і м'якій оправі)
- журнали (з експедицією, або без)
- канцелярські друки
- весільні запрошення (в укр. і англ. мовах)

Ваші замовлення виконуємо сумлінно, скоро і на час та з 40-літнім досвідом!
973-574-8800
Fax: 973-574-8887
e-mail: computopr@aol.com

ARKA
Нитки, тканина до вишивання, писанкові прибори, касети, відео-касети, CD, шкільні книжки, хустки, кераміка, різьба.
89 East 2nd St., New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550

216 Foordmore Rd.,
Kerhonkson NY 12446
845-626-5641
soyuzivka@aol.com

Soyuzivka

HERITAGE | TRADITION | FAMILY

2015 Savor New Tastes CRAFT BEER FESTIVAL

Saturday Starts at 1:00 pm
JUNE 6TH
3 Rounds of Sampling

--- Round 1...
4oz of 3 different brews
--- Then, pick your favorite and enjoy 16 oz of that Sampling.
--- Rounds 2 and 3
--- Repeat, Enjoy & Party

You'll try up to 9 different craft beers and enjoy up to 48oz of 3 favorite choices.

GREAT FOOD

LIVE MUSIC
by **Svitanok**

Reservations suggested
Admission via Soyuzivka Gate

Overnight Package
\$75/pp based on dbl occupancy
Saturday Room, Sunday Breakfast
Admission, Souvenir Glass, Food Token

Day of Event Tickets
Beer Package - \$50
Admission, Souvenir Glass, Food Token

General Admission - \$20
• Souvenir Glass

Call or Click for Details • soyuzivka.com

Просвітницький фільм про Холодний Яр показують в Україні

КІРОВОГРАД. – Просвітницький фільм „Холодний Яр: воля України або смерть“, знятий з ініціативи громадської організації, показали кілька провідних телеканалів України (УТ-1, „Мега“, 5-ий канал), прем'єрні покази в містах України зібрали чималі аудиторії. Про те, як було створено фільм, розповів журналістці Світлані Орел молодий кіровоградський історик, консультант та учасник фільму Юрій Митрофаненко.

Ідея зняти такий фільм визріла у середовищі всеукраїнського громадського руху „Не будь байдужим!“. Ця організація вже 10 років займається поширенням національної ідеї серед молоді. Багатьом запам'ятався конкурс учнівських творів „Хто для тебе Іван Мазепа?“, у цьому ж ряду – мультимедійні проекти про Конотопську битву та Карпатську Україну.

На ідею фільму про Холодний Яр відгукнулася студія „Диваки-продакшн“ (керівник – Галина Химич), знайшлися і спонзори. Фонди збирали грою – від Канади до Севастополя.

У фільмуванні брав участь клуб історичної реконструкції „Повстанець“ (керівник Влад Куценко) та композитор Борис Севастьянов. Мій колега з Дніпропетровська Олег Репан порекомендував мене як консультанта.

Найвідоміший дослідник теми Холодного Яру в Україні Роман Коваль, який видав десятки книг, зняв кілька документальних фільмів, теж мав вплив на нашу роботу. Ми черпали інформацію з його творів, використовували деякі фото з його книг. Він був присутній на прем'єрному показі нашого фільму у Києві, в кінотеатрі „Київ“, організував його перегляд у День соборності в Українському домі.

Тема моєї наукової дисертації – „Отаманщина як суспільний феномен Української революції періоду Директорії“, тож матеріал давно мені знайомий і близький. Слід чітко розрізняти явища нашої історії – отаманщину і повстанство. В отаманщині домінує вузькокорпоративний інтерес над загальним, характерні риси – воювати невеликими групами, небажання підкорятися центру, невміння координувати свої дії з іншими. Повстанство ж – дія на підтримку української державності. В часи Холодного Яру на Чигиринщині діяв отаман Свирид Коцур, який хотів створити Чигиринську народну республіку. Українські села почали ворогувати одне з одним і примирилися тільки тоді, коли більшовики вбили С. Коцура. Після цього частина селян із його загону приєдналися

Під час обговорення фільму (зліва): керівник військово-історичного клубу „Повстанець“ Владислав Куценко, Юрій Митрофаненко, політолог Оксана Левкова.

до холодноярців.

На прапорах окремих отаманів та загонів Нестора Махна було гасло: „Воля або смерть!“, на прапорах холодноярців – „Воля України або смерть!“, вони частіше використовували загальноукраїнську синьо-жовту символіку.

Народна пам'ять була жорстко знищувана комуністичним режимом, але за роки незалежності, зокрема й завдяки цілеспрямованій діяльності клубу „Холодний Яр“, який проводить щорічні масові зібрання у цих місцях, вона відновлюється. Мешканці сіл знають історію свого краю. Уже є повстанська колиба на хуторі Буда, храм Петра Кальнишевського, музеї у Кам'янці та Медведівці. У селі Розумівці за сприяння сільського голови Миколи Христенка, історик та краєзнавець Іван Петренко відновив хрест на могилі повстанця Чорного Ворона (Миколи Скляра), зруйнований більшовиками у 1920-их роках.

Фільм вже побачили у різних містах і містечках. Побували ми вже у Слов'янську, Краматорську, Дружківці, Харкові, Запоріжжі, Кіровограді, Знаменці, Новгородці. На Донеччині, ясна річ, була певна настороженість, особливо на початку. Багато людей там при-

ховують свою проукраїнську позицію, не хочуть висловлюватися публічно. Відіграє ролю близькість фронту, російського кордону, велика взаємна недовіра.

Це ж відчувається і у Харкові. У Запоріжжі менше. Там нас прийма-

ють домінуючою. Плюс дуже популярна на той час соціалістична ідея, примара соціальної справедливості, яка страшенно плутала все у головах людей. До всього Україна тоді знаходилася фактично у багатокутнику смерті: світові лідери не бачили Україну, як державу, а сусіди – Польща, Чехія, Румунія взагалі вважали наші території своїми.

Борці ж за українську державність теж мали великою мірою хуторянське, містечкове мислення. Це яскраво демонструє той факт, що вони не пішли на з'єднання з армією УНР, а залишилися чекати її ніби на своїй території.

Та найважливіше, що ми за ці роки не втратили своєї національної ідентичності, а, значить, мусимо відстояти і державу, і власні права, і гідне майбутнє.

Не раз звучала думка, що УПА – це фактично продовження боротьби холодноярців.

У них спільний підхід: організована боротьба проти окупантів – білих, червоних, нацистів, будь-кого. Та й гасло „Слава Україні!“ виникло не у західній Україні, як багато хто досі вважає, а прийшло з Холодного Яру. Учасник тодішньої боротьби Юрій Горліс-Горський, як відомо, потрапив у 1930-их роках до Львова, де написав свою знамениту книгу „Холодний Яр“ (сам Митрополит Андрей Шептицький профінансував перше видання), яка стала виховною підставою для багатьох воїнів УПА. Навіть форми боротьби: крівки, співпраця з населенням, псевда, розвідка – усе з Наддніпрянської України. Причому в УПА врахували наш негативний досвід отаманщини: нещадно відсікалися загоны, які не підпорядковувалися центральному керівництву.

Ми не ідеалізуємо Холодний Яр. Це справді була жертвна боротьба народу за свою державність. Свою історичну місію він виконав, вірності Україні не зрадив.

Конгрес США...

(Закінчення зі стор. 4)

вих резолюцій. Зокрема, резолюції Палати представників та Сенату на початку 2014 року із закликом до миру та запровадження санкцій проти причетних до застосування сили.

Серед інших важливих резолюцій оглядач називає документ Палати представників через кілька тижнів після появи „зелених чоловічків“ у Криму із закликом до НАТО та Євросоюзу негайно припинити військову співпрацю з Росією.

Серед найновішого законодавства О. Дейчаківський згадує резолюцію Сенату щодо Надії Савченко, а також окремі резолюції обох палат Конгресу із закликом надати Україні летальну та нелетальну зброю.

Крім того, державні бюджети США 2015 року та 2016 року передбачають збільшення допомоги Україні. Про те, що американські законодавці серйозно налаштовані збільшити допомогу Україні свідчать візити одразу кількох делегацій конгресменів та сенаторів в Україну за останніх кілька тижнів. До цих делегацій увійшли провідник більшос-

ти Палати представників, провідники Комітету державних асигнувань Палати представників, Комітету озброєнь та інших не менш важливих посадовців.

Автор також увагу у своїй статті приділяє українським активістам, які в останні 16 місяців невтомно з усіх сторін намагаються вплинути на американський політикум. Серед них він згадує громадську організацію „Разом“, до якої входять, здебільшого, молоді українські емігранти так званої „ нової хвилі“.

О. Дейчаківський також відзначає значну роботу учасників „Українських днів у Конгресі“ – захід, який проводився кілька разів минулого року з ініціативи Українського Конгресового Комітету Америки та Української Національної Інформаційної Служби.

Це дослідження, впевнений О. Дейчаківський, підтверджує, що Конгрес США може пишати великою роботою на підтримку України за останній рік. При цьому для припинення російської агресії та забезпечення процвітання демократичної України, попереду на Капітолійському пагорбі ще багато роботи.

(„Голос Америки“)

Управа Українського Музею

повідомляє своїх членів, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ МУЗЕЮ

відбудуться

в неділю, 7 червня 2015 р.

о год. 2-й по пол.

в приміщенні

Українського Музею

222 East 6th Street, New York, NY 10003

(between 2nd and 3rd Avenues)

Tel : (212) 228-0110 www.ukrainianmuseum.org

e-mail: info@ukrainianmuseum.org

УКРАЇНСЬКИЙ ХОР „ДУМКА”
в Нью-Йорку
Ділимося сумною вісткою, що
26 квітня 2015 року в Нью-Йорку
відійшов у вічність

св. п.
ВОЛОДИМИР СЛИЖ

соліст і довголітній член хору

Запокійні відправи відбулися у четвер, 30 квітня 2015 року,
в похоронному заведенні Петра Яреми в Нью-Йорку.

Похорон відбувся у п'ятницю, 1 травня, на цвинтарі
Gate of Heaven, Westchester, New York

Складаємо глибокі вислови співчуття
дружині Богданні, дітям та внукам, ближчій і дальшій родині.

Вічна Йому Пам'ять!

УПРАВА
Українського хору „ДУМКА”
в Нью-Йорку

Ділимося сумною вісткою,
що 29 квітня 2015 року,
на 93-му році життя,
відійшов на вічний спочинок

св. п.
Василь Герула

Покійний народився 7 жовтня 1921 року в селі Хотимир, Івано-Франківський р-н, Україна. Батьки були Іван і Катерина Герула.

Похоронні відправи відбулися 2 травня 2015 року в церкві св. Андрія в Brooksville, FL. Тіло поховано на Florida Hills Cemetery в Spring Hill, FL.

Залишилися в глибокому смутку:

дружина	- Анела
сини	- Стефан з дружиною Regina
	- Богдан з дружиною Phyllis
дочка	- Христина Gerula-Bianculi з чоловіком Frank
внуки	- Lisa з чоловіком Dodo Tecusan
	- Bob з дружиною Rae Gerula
	- Tom з дружиною Laurie Gerula
	- Tim з дружиною Nicole Gerula
	- Diana Dekajlo
правнуки	- Kevin and Ryan Tecusan
	- Hailey, Chase, Abby and Sean Gerula

Вічна Йому пам'ять!

Пожертви в пам'ять Покійного можна складати на:

St. Andrew's Ukrainian Catholic Church
(In memory of Wasyl Gerula)
8064 Weeping Willow St., Brooksville, FL 34613

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
Theodore M. Lytwyn, Manager
NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED ROOMS

Обслуга ЩИРА і СЕРДЕЧНА

Our services are available

anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами
на цвинтарі в С. Бавнд Бруку
і перенесенням тлінних останків
з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME

1600 Stuyvesant Ave (corner of Stanley Terr.)

UNION, NJ 07083

908-964-4222 • 973-375-5555

www.unionfuneralhome.com

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами
в **BRONX, BROOKLYN,**
NEW YORK і околицях

ДАНИЛО БУЗЕТА – директор
Родина **ДМИТРИК**

Peter Jarema Funeral Home, Inc.
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y. 10009

(212) 674-2568

SO. BOUND BROOK MONUMENT CO. LLC

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

ДАРКО ВОЙТОВИЧ, власник
(908) 647-7221 • (732) 356-1209

СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ
З РІЗНИХ ГРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ
ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ,
СВ. ДУХА В ГЕМПТОНБУРГУ ТА ІНШИХ.

Oblast Memorials

PO Box 746, Chester, NY 10918

845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/СТ/РА

З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

Шановні читачі!

Висилаючи до „Свободи” спомини і співчуття
з приводу відходу своїх близьких і друзів, не забувайте
підтримувати видання тижневика жертвами на пресовий фонд!

**Щоб розмістити рекламу
у „Свободі”, телефонуйте на
973-292-9800, дод. 3040**

Ділимося сумною вісткою з родиною, приятелями
і знайомими, що 26 квітня 2015 року несподівано
відійшов з Божої волі у вічність наш найдорожчий
Чоловік, Тато, Дідо, Брат, Вуйко і Кузин

св. п. ВОЛОДИМИР СЛИЖ

народжений 23 вересня 1927 року в княжому містечку Белз, Україна,
в родині судді д-ра Адольфа і Ольги з Жолкевичів Слиж.

Співзасновник Пластового куреня „Орден Хрестоносців”, довго-
літній член хору „Думка” та церковного хору ім. Шептицького при
церкві св. Юра в Нью-Йорку.

У глибокому смутку залишилися

дружина	- Богданна
донька	- Адріанна з чоловіком Dr. Julien Devriendt та доні Ксеня і Оленка
сини	- Марко
	- Юрій з дружиною Емою та доні Теса і Сейді
сестри	- Ярослава Панчук
	- Дарія Грицак Самотулка
сестринки	- д-р Ока Груцак
	- Рута Панчук з чоловіком д-ром Андрієм Ріпецьким та доні Мая і Зоя
	- Христя Панчук з чоловіком Андрієм Фединським та діти Михась і Олеся
	- Марта Самотулка
сестрінок	- Євген Грицак та діти Олесь і Наталка
братанки	- Стефанія Слиж з чоловіком Brad Simmons та доні Lizzie і Meredith
	- Мішел Слиж з чоловіком Richard Crawford та діти Rosie, Ceci, Anton
кузини	- д-р Роман Слиж з родиною
	- Стефан Скрибайло з родиною
	- Лідія Слиж з родиною
	- Оксана Жолкевич з родиною
	- Христя Воробець з родиною
	- Ярослава Кришталович з родиною
свати	- Serge and Josiane Devriendt
	- Dr. Anne Harzem
родини	- Кришталович, Скрибайли, Жолкевич, Воробець, Слиж, Яцишин
та ближча і дальша родина	в Америці, Канаді й Україні.

Вічна Йому пам'ять!

Панахида відбулася в четвер, 30 квітня 2015 року, в Peter Jarema Funeral Home.

Похоронні відправи відбулися в п'ятницю, 1 травня 2015 року, з церкви св. Юра в Нью-Йорку на цвинтарі Gate of Heaven, Hawthorne, New York.

Пожертви в пам'ять Покійного можна скласти на:

- Український Музей
The Ukrainian Museum, 222 E. 6th Street, New York, NY 10003
- Український Католицький Університет
UCEF, 2247 W. Chicago Avenue, Chicago, IL 60622

Подбайте про Ваше завтра вже сьогодні!
Відкрийте рахунок
ІРА,
щоб забезпечити своє
майбутнє без турбот.

Нові вищі відсотки!
3.30% АРУ*

Пенсійні рахунки є забезпечені до 250,000 тис. доларів Державною Адміністрацією Кредитових Спілок - NCUA.

САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК

ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА

Завжди професійна, конфіденційна та ввічлива обслуга.

ГОЛОВНЕ БЮРО: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003 TEL: 212-473-7310 FAX: 212-473-3251

Вигідно розташовані філії:

КЕРГОНКСОН:

6329 Route 209
 Kerhonkson, NY 12446
 Tel: 845-626-2938
 Fax: 845 626-8636

ЮНІОНДЕЙЛ:

226 Uniondale Ave
 Uniondale, NY 11553
 Tel: 516 565-2393
 Fax: 516 565-2097

АСТОРИЯ:

32-01 31st Street
 Astoria, NY 11106
 Tel: 718 626-0506
 Fax: 718 626-0458

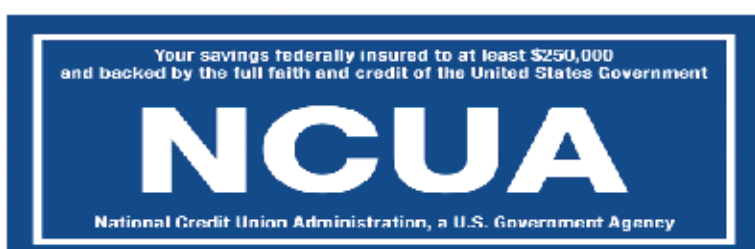
ЛІНДІНГІРСТ:

225 N. 4th Street
 Lindenhurst, NY 11757
 Tel: 631 867-5990
 Fax: 631 867-5989

ЕЛЕКТРОННА ПОШТА:
Info@selfreliancenyc.org

ІНТЕРНЕТ:
www.selfreliancenyc.org

Поза Нью Йорком дзвоніть
безкоштовно:
1-888-SELFREL

*АРУ - Відсотки у річному відношенні з нараховуваною дивідендою. Дивіденда - 3.25% нараховувана денно може бути змінена без попередження.